

“စစ်မှန်သောပျော်ရွှင်မှုကို ရှာဖွေခြင်း”

ဇူလိုင်လ(၅)ရက်၊

ရေးသားသူ-ဒန်ရှင်(ဇင်ဘာဘွေနိုင်ငံ)

ဆယ်နှစ်သားအရွယ်မှာဒန်ရှင်ကအရက်ကိုစတင်မြည်းစမ်းခဲ့ပါတယ်။ဘူလာဝါရီမှာနေထိုင်စဉ်မှာ သူ့ရဲ့ ဦးလေးဟာ ၃၅ နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ကျင်းပနေစဉ်၊ သူ့ဦးလေးရဲ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဟာ ဒန်ရှင်ကို ပျော့ကာတစ်ခွက် ကမ်းပေးလိုက်ချိန်ကစလို့သူဟာအရက်ကို စတင်မြည်းစမ်းခဲ့ပါတယ်။

“ဒီအရက်ကိုငါမသောက်သင့်ဘူး။ ဒါပေမယ့်လူတွေဒါကိုဘာကြောင့်သောက်ရလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းတစ်ခုခုရှိရမယ်။ ငါသောက်ကြည့်အုံးမှလို့ အစပိုင်းတော့ ဒန်ရှင်တွေ့လိုက်ပါတယ်။တစ်ငုံလောက်သောက်ပြီးခပ်ထွေထွေရီဝေဝေဖြစ်နေချိန်မှာတော့ ခပ်များများဆက်သောက်ရင် ဘယ်လိုခံစားရမလဲသိချင်ခဲ့ပါတယ်။ အရက်ကိုလူတွေသောက်တဲ့အခါ သူတို့ ပျော်ရွှင်လာကြတယ်လို့ထင်ရပါတယ်။ ဒံရှင်လည်း ပျော်ချင်တဲ့စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အတွက် အရက်ကိုပိုသောက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် ပါတယ်။

ရက်အနည်းငယ်ကြာမှ သူငယ်ချင်းကိုအရက်အတူသောက်ဖို့ဒန်ရှင်တောင်းဆိုလိုက်ပါတယ်။ “သူငယ်ချင်း၊ မင်းအဖေရဲ့ဘီယာတွေရေခဲသေတ္တာထဲမှာ ထည့်ထားတယ်မဟုတ်လား” “မင်းနည်းနည်းလောက် ယူလိုက်ရင်သူသိမှာ မဟုတ်ဘူး” လို့ ဆယ်နှစ်အရွယ်သူငယ်ချင်း ပရီဗီကို သွေးဆောင်လိုက်ပါတယ်။ပရီဗီရဲ့ဖခင်ဟာသူ့ရဲ့ဘီယာတွေကိုသူ့သားယူတာသတိမထားမိပါဘူး။ ဒီကောင်လေးနှစ်ယောက်ဟာ ခိုးပြီးအတူတူသောက်ခဲ့ကြပါတယ်။အရက်သောက်ပြီးတိုင်းပိုပြီးပျော်ရွှင်လာတယ်လို့ခံစားရပါတယ်။ ဒါကြောင့်နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်မှာတော့ အရက်ကိုအလွန်အကျွံသောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒန်ရှင်တို့သူငယ်ချင်း ၂ ယောက်ဟာ ကျောင်းတက်စဉ်အချိန်တွေမှာတော့တစ်ပတ်ကိုတစ်ခါသာသောက်ကျပေမယ့်နွေရာသီကျောင်းပိတ်ချိန်မှတော့ နွေတိုင်းလိုလို အရက်သောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒန်ရှင်ဟာ မိဘတွေမသိအောင်အရက်သောက်တဲ့အခါ သူငယ်ချင်းပရီဗီအိမ်မှာသွားသောက်တတ်ပါတယ်။ အမူးပြေမှအိမ်ပြန်လာတတ်ပါတယ်။ ပရီဗီရဲ့ အိမ်မှာ

ညအိပ်ညနေသွားရောက်အချိန်ဖြုန်းလေ့ရှိပြီး အရက်မူးပြီးလွတ်လပ်စွာ စိတ်ပျော်ရွှင်မှုကိုခံစားရတယ်လို့ ယူဆခဲ့ပါတယ်။

အဲ့ဒီနေ့ရာသီမှာဘဲ ဒန်ရိုင်ရဲ့မိဘတွေဟာသူ့ကို သတ္တမနေ့အသင်းကျောင်းသို့ ပို့ရန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒန်ရိုင်ရဲ့ ဝမ်းကွဲအစ်ကိုတစ်ယောက်ဟာ ဒီအသင်းတော်ကျောင်းမှာပညာသင်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့သားအတွက်လည်း ဒီကျောင်းဟာ သင့်တော်တဲ့ စာသင်ကျောင်းဖြစ်လာမယ်လို့ ထင်မှတ်ထားကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒန်ရိုင်ကို စာသင်နှစ်မစမီနေ့ရာသီမှာပင်ကျောင်းကို ကြိုပို့ထားလိုက်ကြပါတယ်။

ဒီကျောင်းကို ဒန်ရိုင် လုံးဝ မကြိုက်ပါဘူး။ ကျောင်းဆရာ/ ဆရာမတွေနဲ့ ကျောင်းသူ/သားတွေဟာစာသင်ချိန်မစမီ၊ထမင်းမစားမီဆုတောင်းကြပါတယ်။ဒန်ရိုင်ကတော့တစ်ခါမှဆုမတောင်းပါဘူး။ ဆရာ/ဆရာမ ကျောင်းသူ/ကျောင်းသားတွေဟာ နံနက်ဘုရားရှိခိုးချိန်၊ကျမ်းစာလေ့လာချိန်တွေမှာလည်း ဆုတောင်းကြပါသေးတယ်။ သူတို့တွေဟာဘာကြောင့်အချိန်တိုင်းဆုတောင်းနေကြလည်းမသိပါဘူး။ဒန်ရိုင်နားမလည်ခဲ့ပါ။ သူသိတာကတော့ သူ့ရဲ့လွတ်လပ်မှုပျောက်ဆုံးသွားတယ်လို့ ခံစားနေရတာပါဘဲ။ တစ်ခြားကျောင်းတွေမှာဆိုရင် သူနဲ့သူ့သူငယ်ချင်းတွေဟာ အတန်းလစ်ပြီး နေချင်သလိုနေလို့ရပါတယ်။ ဒီကျောင်းမှာတော့ ဆရာ/ဆရာမတွေက အတန်းထဲမှာ ကျောင်းသားစုံ၊မစုံစောင့်ကြည့်နေလို့ ကျဉ်းကြပ်တယ်လို့ခံစားရပြီး၊ အရက်ကိုလည်း အရမ်းသောက်ချင်ခဲ့မိပါတယ်။ဒန်ရိုင်ဟာပျော်ရွှင်မှုတွေပျောက်ဆုံးနေတယ်လို့ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ ရက်တွေလတွေကြာတဲ့အခါဒန်ရိုင်လည်းသခင်ယေရှုအကြောင်းကြားသိလာရပါတယ်။ ကျောင်းကိုရောက်ခါစအချိန်မှာ ယေရှုအကြောင်းဒန်ရိုင်မသိခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်ဆရာ/ဆရာမနဲ့အခြားကျောင်းသူ/သားတွေကတော့ သခင်ယေရှုကိုသူတို့ရဲ့ အကောင်းဆုံးမိတ်ဆွေလို့ ထင်မြင်ယူဆခဲ့ကြပါတယ်။ ဒန်ရိုင်က အဲ့ဒီအရာကိုတွေ့တဲ့အခါ အံ့သြမိခဲ့ပါတယ်။

“သခင်ယေရှုဆိုတာဘယ်သူလဲ” သူနဲ့အတူနေဖို့ကောင်းကင်ကိုငါဘယ်လို သွားရမှာလဲ” ဆိုပြီး ဒန်ရိုင်တွေ့ခဲ့မိပါတယ်။ လအနည်းငယ်ကြာတဲ့အခါ နံနက်ယံဝတ်ပြုခြင်းအစီအစဉ်မှာ သီချင်းဆိုနေတာကိုသူတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အသက်

တာကိုပျော်ရွှင်ခြင်းနဲ့ပြည့်ဝစေတဲ့သက်သေခံခြင်းများကိုလည်း သူ ကြားရပါတယ်။ “သိုးတို့သည်အသက်လွတ်ရုံမျှမက အထူးသဖြင့်အသက်နှင့်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ လာသတည်း။” “ငါသည်လမ်းခရီးဖြစ်၏။ သမ္မာတရားလည်းဖြစ်၏။အသက်လည်းဖြစ်၏” လို့သမ္မာကျမ်းစာထဲမှာရေးထားတာဒန်ရိုင်ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။(ယောဝဝး၁၀၊၁၄-၆)

ဒန်ရိုင် သတိထားမိတဲ့အချက်ကတော့ သခင်ယေရှုဟာ အရက်မသောက်ပါဘူး။သူတစ်ပါးပျော်ရွှင်ဖို့သူ့ကိုယ်သူလမ်းခင်းပေးခဲ့ပါတယ်။

ဒန်ရိုင်ရဲ့အသက်တာဟာ ပြောင်းလဲခဲ့ပါတယ်။ အရက်သောက်တာကိုလည်း ဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ ပရိဗီနဲ့လည်းအပေါင်းအသင်းမလုပ်တော့ပါဘူး။ အခြားသူငယ်ချင်းဟောင်းတွေနဲ့ကျောင်းချိန်ပြီးရင် လျှောက်သွားမယ့်အစား အိမ်ကိုတန်းပြန်ပြီး အိမ်စာလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်သန့်ရှင်းရေးမှာ ပါဝင်ကူညီခဲ့ပါတယ်။

ကျောင်းမှာဆိုရင်လည်းကျောင်းသူ/သားတွေကိုမျက်စိဒေါက်ထောက်ကြည့်နေတဲ့ဆရာ/ဆရာမတွေကိုလည်း ချစ်တတ်လာပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ဒန်ရိုင်တို့လို ကျောင်းသူ/သားတွေကို စာသင်ယူစေချင်ပြီး၊ ပညာတတ်စေချင်တဲ့သူတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာတွေကို ဒန်ရိုင် နားလည်လာလို့ဖြစ်ပါတယ်။

ဒန်ရိုင်ရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ ပျော်ရွှင်မှုတွေပြည့်ဝနေခဲ့ပြီး၊ သူ့ရဲ့အသက်တာမှာလည်းပျော်ရွှင်မှုနဲ့ပြည့်နေခဲ့တဲ့အတွက် သူ့ရဲ့နှလုံးသားကိုသခင်ခရစ်တော်ကိုပေးအပ်ပြီးနှစ်ခြင်းခံယူခဲ့ပါတယ်။

ယနေ့မှာတော့ ဒန်ရိုင်ဟာအသက်၁၆နှစ်ရှိပြီး ခရစ်တော်၌ပျော်ရွှင်သောအသက်တာအသစ်နဲ့ အသက်ရှင်နေပါတယ်။ “ကျွန်တော်ဟာ ပျော်ရွှင်မှုကိုရဖို့ အရက်သောက်ခဲ့ပါတယ်။”“သတ္တမနေ့အသင်းတော် ကျောင်းရောက်ပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ ပျော်ရွှင်မှုဆိုတာသခင်ခရစ်တော်အားဖြင့်သာရရှိနိုင်ကြောင်းသိခဲ့ရပါတယ်” လို့ဒန်ရိုင်ပြောပြခဲ့ပါတယ်။သူတကယ်ပျော်ရွှင်ရရှိပြီလားလို့ သူ့ကိုမေးလိုက်ချိန်မှာတော့ “ကျွန်တော်ပျော်ရွှင်နေပါပြီလို့” သူ ပြန်ဖြေခဲ့ပါတယ်။

ယခု ၁၃ပတ်ရဲ့ အလှူငွေများကိုဒန်ရိုင်ရဲ့နိုင်ငံ၊ ဇင်ဘာဘွေမှာကလေးသူငယ်များအတွက် သမ္မာကျမ်းစာရရှိနိုင်ရန် ကူညီသွားမှာဖြစ်ပါတယ်။ ကလေးငယ်များ

ကိုယ်ပိုင်သမ္မာကျမ်းစာပုံပြင်အတွဲများ ဝေငှနိုင်ရန်ကူညီသွားမှာဖြစ်ပါတယ်။ အလှူငွေအားဖြင့်ကူညီပေးသူအယောက်စီတိုင်းကို အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

“ဒေါသအမျက်ကြီးသော ဖခင်”

ဇူလိုင်လ(၁၂)ရက်၊ ရေးသားသူ-တန်ရာ (ဇင်ဘာဘွေနိုင်ငံ)

ဇင်ဘာဘွေနိုင်ငံ၊ဘူလာဝါယိုက တန်ရာဖခင်ဟာ သူ့သမီးရဲ့အိပ်ခန်းထဲမှာ နှစ်ခြင်းခံလက်မှတ်ကိုတွေ့ရလို့ ဒေါသအမျက်ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

တန်ရာရဲ့ ကျမ်းစာအုပ်ကိုကုတင်ပေါ်မှာတင်ထားပြီး၊ကျမ်းစာအုပ်ရဲ့အောက်မှာတော့သူမရဲ့နှစ်ခြင်းခံလက်မှတ်လေးကိုထားခဲ့ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာတန်ရာရဲ့ဖခင်ဟာ သမီးရဲ့အိပ်ခန်းထဲကိုဝင်လာပြီးလက်ကိုလိမ်းဖို့လိမ်းဆေးယူတဲ့အခါတန်ရာရဲ့ကုတင်ပေါ်မှာရှိတဲ့ကျမ်းစာအုပ်ကိုတွေ့သွားပါတယ်။ဒီကျမ်းစာအုပ်ကိုကောက်ယူလိုက်တဲ့အခါကျမ်းစာအုပ်ရဲ့အောက်မှာရှိတဲ့နှစ်ခြင်းခံလက်မှတ်ကိုတွေ့သွားပါတယ်။

“ငါနင့်ကိုရိုက်မိတော့မယ်”လို့ ဖခင်က အော်ပြောလိုက်ချိန်မှာ တန်ရာကအရမ်းကြောက်လန့်သွားပါတယ်။ နောက်ပြီး သူမရဲ့ဖခင်ဟာ နှစ်ခြင်းခံလက်မှတ်ကို ဆုတ်ဖြဲလိုက်တဲ့အခါ “ကျမဘုရားကျောင်းမသွားတော့ပါဘူး” လို့ ဝမ်းနည်းထိတ်လန့်စွာဖခင်ကိုပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ပါးနှစ်ဖက်မှာလည်း မျက်ရည်တွေကျဆင်းလာပါတယ်။

တန်ရာရဲ့အမေဟာသမီးအခန်းထဲသို့ပြေးဝင်လာပြီး”သမီးကိုဘုရားကျောင်းသွားဖို့ ခွင့်ပြုလိုက်ပါ””ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး” လို့ ကာစည်းပြောပေမယ့်အဖေကတော့ တန်ရာကိုရိုက်ချင်နေတုန်းပါဘဲ။ ဒါပေမယ့် သမီးကိုဆက်မရိုက်တော့ဘဲ အိမ်ကနေနှစ်ရက်လောက်ထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ပြန်လာတဲ့အခါမှာလည်း ဘာစကားမှမပြောတော့ပါဘူး။

အိမ်ကထွက်သွားခဲ့တဲ့နှစ်ရက်အတွင်းသူမရဲ့ ဖခင်ဘာဖြစ်ခဲ့လဲဆိုတာ သူမနားမလည်ခဲ့ပါဘူး။ အဖေပြန်လာရင်သူမကိုရိုက်မယ်။ဆူပူကြိမ်းမောင်းမယ်လို့ တန်ရာထင်ခဲ့မိပေမယ့် တန်ရာရဲ့ အဖေကတော့ဘာစကားမှမပြောပါဘူး။

လွန်ခဲ့သောငါးနှစ်အချိန်ကတန်ရာဟာသူမအဘွားဆီမှာနေထိုင်ရင်းကျောင်း
တက်ခဲ့ပါတယ်။သူမအဘွားနဲ့အတူတူမြော်လင့်ခြင်းဘုရားကျောင်းသို့ဥပုသ်နေ့တိုင်း
သွားခဲ့ပါတယ်။ သူမရဲ့အဘွားက သတ္တမနေ့အသင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။
ဒါပေမယ့်ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်၊ အဘွားသေဆုံးချိန်ကစလို့တန်ရာဟာ မိဘအိမ်မှာပြန်ပြီး နေ
ထိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဥပုသ်နေ့ရောက်တိုင်းအိမ်ကနေခိုးထွက်ပြီးဘုရားကျောင်း
သို့သွားခဲ့ပါတယ်။

တန်ရာရဲ့ ဖခင်ဟာသူ့သမီး မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော်ဘုရားကျောင်းသို့
သွားတာလုံးဝခွင့်မပြုခဲ့ပါ။ “ဒီသတ္တမနေ့အသင်းတော်ဘုရားကျောင်းကလွဲလို့ကြိုက်
တဲ့ဘုရားကျောင်းသွားလို့ရတယ်” လို့ အဖေကပြောခဲ့ပါတယ်။ဘာကြောင့်လည်းဆို
တာမပြောခဲ့ပါဘူး။ အမေကတော့သမီးကိုဘုရားကျောင်းသွားဖို့ခွင့်ပြုထားပါတယ်။
သူမခင်ပွန်းသည်မကြိုက်တဲ့အတွက်ရံဖန်ရံခါသတိပေးထားတော့ရှိပါတယ်။

တန်ရာကတော့ ဥပုသ်နေ့မှာ ဘုရားကျောင်းသွားပြီး ဘုရားကို ဝတ်ပြုကိုး
ကွယ်ရတာနှစ်သက်ပါတယ်။ သတ္တမနေ့အသင်းတော်ကိုလည်း ကြိုက်ပါတယ်။ အ
ကယ်၍ဥပုသ်နေ့မှာဘုရားကျောင်းမသွားရတဲ့သူမအဖြစ်ကို တန်ရာမတွေးရဲခဲ့ပါ.....။

တန်ရာရဲ့ဖခင်ဟာ ရုပ်ဘီဘောလုံးကစားသမားတစ်ဦးဖြစ်တဲ့အတွက် စနေ၊
တနင်္ဂနွေနေ့မှာ အိမ်မှာမရှိဘဲဘောလုံးကစားရတာများပါတယ်။ အိမ်မှာအဖေမရှိတဲ့
အချိန် တန်ရာဟာဘုရားကျောင်းသွားပြီးဘုရားရှိခိုးခဲ့ပါတယ်။ဖခင်အိမ်မှာရှိတဲ့နေ့
ဆိုရင်တော့ဘုရားကျောင်းသွားချင်ပေမယ့်အိမ်မှာပဲနေခဲ့ပါတယ်။တန်ရာရဲ့ မိခင်က
တော့သမီးရဲ့ အခြေအနေကိုနားလည်တဲ့အတွက် ခင်ပွန်းသည်ထံမှာ တန်ရာဘုရား
ကျောင်းသွားရဖို့ခွင့်တောင်းပေးခဲ့ပါတယ်။သမီးနဲ့အတူဘုရားကျောင်းတော့မသွားခဲ့ပါ
ဘူး.....။

ဒီလိုနဲ့တန်ရာဟာ နှစ်ခြင်းခံယူခဲ့ပါတယ်။ သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ထဲမှာ တွေ့ခဲ့တဲ့
နှစ်ခြင်းခံလက်မှတ်ကိုလည်း သူမဖခင်ဟာဆုတ်ဖြဲခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်နောက်၃လ
ကြာတဲ့အထိ တန်ရာကိုဘာမှမပြောခဲ့ပါ.....။ရုံးပိတ်ရက်တိုင်း ရုပ်ဘီဘောလုံး သွားက
စားတဲ့သူဟာ သမီးရဲ့နှစ်ခြင်းခံလက်မှတ်ကိုတွေ့ပြီးကတည်းက ဘောလုံးကစားတာ

ကိုရပ်ခွဲပြီးအိမ်မှာပဲနေခဲ့ပါတယ်။ တန်ရာကိုလည်းဥပုသ်နေ့မှာဘုရားကျောင်းမသွား နိုင်အောင်တားဆီးခဲ့ပါတယ်။ဥပုသ်နေ့နံနက်တိုင်းမှာ”ဒီနေ့တော့သမီးဘုရားကျောင်း သွားလို့မရဘူးထင်တယ်” လို့ပြောပြီး အလုပ်တွေမနားတမ်းခိုင်းပါတော့တယ်။

တန်ရာဟာ “ဘုရားသခင်၊ကိုယ်တော်မတတ်တိုင်တဲ့အမှုဆိုတာမရှိပါဘူး။ သမီးကိုဘုရားကျောင်းသွားခွင့်ရရန်ကူညီမစပါ”လို့ဥပုသ်လုံးလုံးမနားတမ်းဆုတောင်း ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဥပုသ်နေ့မနက်ခင်းတစ်ရက်မှာတော့ တန်ရာဟာ အိပ်ယာကနီးထ လာပြီး ”ကိုယ်တော်ဘုရား၊ ဘုရားကျောင်းသွားနိုင်ရန် ကိုယ်တော်မစနိုင်ကြောင်းယုံ ကြည်ပါ၏” လို့ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။

တန်ရာဆုတောင်းပြီးခါစမှာ သူမရဲ့မိခင်ဟာအခန်းထဲဝင်လာပြီး”ဒီနေ့သမီး အဖေကို ဘုရားကျောင်းသွားဖို့ပြောကြည့်ပါလား၊ သူဘယ်လို တုံ့ပြန်မလဲကြည့်ရ အောင်” လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ တန်ရာဟာ အဲ့ဒါသွားပေမယ့် ကြိုးစားကြည့်ဖို့သဘော တူလိုက်ပါတယ်။

တန်ရာဟာ ဖခင်ထံသွားပြီး”ဒီနေ့သမီးကိုဘုရားကျောင်းသွားခွင့်ပေးပါ” လို့ ခွင့်တောင်းလိုက်ပါတယ်။ ဖခင်ဟာစိတ်ဆိုးတာလဲမပြု၊အလုပ်တွေလုပ်ဖို့လဲမခိုင်းပဲ “အင်း၊သွားလေ” ဆိုပြီး ပြန်ဖြေခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့တန်ရာဟာအမှန်တကယ်အံ့ဩ ခဲ့ရပါတယ်။ သူမဖခင်ထံမှဒီလိုခွင့်ပြုစကားကြားရမယ်လို့ မထင်မှတ်ခဲ့ပါ...။ ဘုရား ကျောင်းပြန်တက်ခွင့်ရတဲ့အတွက်တန်ရာဟာဝမ်းသာပြီး သူမရဲ့ဆုတောင်းသံကိုနား ညောင်းအဖြေပေးခဲ့တဲ့ ဘုရားကိုလည်းကျေးဇူးတင်မိပါတယ်။

အခုတော့၊ တန်ရာဟာ ဘုရားကျောင်းပုံမှန်တက်တာတစ်နှစ်ရှိသွားပါပြီ။ ဥ ပုသ်နေ့တိုင်း ဘုရားကျောင်းသွားပေမယ့် တန်ရာဖခင်ဟာ စိတ်မဆိုးတော့ပါ...။တန် ရာမှာဆုတောင်းချက်အသစ်တစ်ခုတိုးလာပါတယ်။သူမရဲ့မိဘများနဲ့အတူဘုရား ကျောင်းသွားချင်တဲ့အတွက် ”ဘုရားသခင်၊ သမီးရဲ့မိဘများကို ကူညီပေးပါ”လို့ ဆု တောင်းခဲ့ပါတယ်။

တန်ရာရဲ့ ပထမဆုတောင်းချက်ဖြစ်တဲ့ဥပုသ်နေ့တိုင်းဘုရားကျောင်းကိုသွား ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခွင့်ရရန် ဘုရားသခင်ထံတောင်းလျှောက်သံကို ဘုရားသခင်ဖြေပေး

ခဲ့ပါတယ်။ ယခုဒုတိယဆုတောင်းသံဖြစ်တဲ့ သူမရဲ့မိဘများနဲ့ဘုရားကျောင်းသွားခွင့် ကိုလည်း ဘုရားသခင်နားညောင်းမယ်ဆိုတာသူမယုံကြည်လျက်ရှိပါတယ်။ သူမရဲ့ မိဘများကိုလည်း ကယ်တင်ခြင်းရရှိစေလိုပါတယ်။

တန်ရာမှာ ဘုရားသခင်ရဲ့စကားတော်ကို နားထောင်ခွင့်ရရန် ကိုယ်ပိုင်ကျမ်း စာအုပ်ရှိပါတယ်။ သို့သော် ဇင်ဘာဘွေနိုင်ငံရဲ့မိသားစုများဟာ ကျမ်းစာအုပ်ဝယ်မ ဖတ်နိုင်ကြပါဘူး။ ဒီလပတ်မှာကောက်ခံရရှိမဲ့ အလှူငွေဟာဇင်ဘာဘွေနိုင်ငံအပါအ ဝင်၊ တောင်အာဖရိက-အိန္ဒိယဒီစီမံမှာရှိတဲ့ လူငယ်များအတွက် ကျမ်းစာအုပ်ထုတ် လုပ်ရာမှာကူညီသွားမှာဖြစ်ပါတယ်။ သင်၏ရက်ရောစွာလှူဒါန်းခြင်းအတွက် အထူး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

-0-

“ပညာရှိသောဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု”

ဇူလိုင်လ(၁၉)ရက်၊ ရေးသားသူ-ဂျီးနီးရပ်(စ)၊ဇင်ဘာဘွေနိုင်ငံ၊
ဇင်ဘာဘွေနိုင်ငံ၊ဘူလာဝါယိုမြို့မှာနေတဲ့ ဂျီးနီးရပ်(စ)ဟာအသက်(၁၄)နှစ် မှာဆေးလိပ်သောက်ခြင်းကိုစတင်စမ်းသပ်ခဲ့မိပါတယ်။အစီအစဉ်မရှိဘဲဆေးလိပ် သောက်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

ဂျီးနီးရပ်(စ)နဲ့ အဒေါ်တစ်ယောက်ဟာ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲကျင်းပဖို့ လအ တော်ကြာပြင်ဆင်ခဲ့ပါတယ်။သူမရဲ့မင်္ဂလာဆောင်ပွဲမှာရိုးရာအကအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကိုပါဝင် ဆင်နွဲ့ဖို့ငှားရမ်းထားပါတယ်။အဒေါ်ဟာ ဂျီးနီးရပ်(စ)ကိုရိုးရာအကအဖွဲ့နဲ့အတူအက လေ့ကျင့်ဖို့မှာထားပါတယ်။ ဒီအကအဖွဲ့မှာအမျိုးသားငါးယောက်ပါဝင်ပါတယ်။ဒီအ ကသမားတွေကိုအဒေါ်က ဂျီးနီးရပ်(စ)ကိုအကသင်ပေးဖို့တောင်းဆိုထားပါတယ်။

အဒေါ်ရဲ့အိမ်နောက်ဘက်ခြံထဲမှာ အကလေ့ကျင့်ရတာဂျီးနီးရပ်(စ)အတွက် ပျော်စရာကောင်းခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်လိုကရမလဲဆိုတာ သင်ပေးသလို ဆေးလိပ် သောက်ဖို့လဲဆေးလိပ်ပေးပြီး သင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ တစ်ပိုင်းတစ်စသောက်ထားတဲ့

ဆေးလိပ်တိုကိုကြည့်ရင်း အကယ်၍သူမယူရင်သူ့ကိုဝိုင်းပြီးလှောင်ရယ်ကြမှာစိုးရိမ် တဲ့အတွက်ဆေးလိပ်တိုကိုယူလိုက်မိပါတယ်။တခြားဘယ်သူမှသူ့ကိုမကြည့်ပါ...။

ဆေးလိပ်ကိုဖွာကြည့်လိုက်တဲ့အခါအဆုတ်နဲ့လည်ချောင်းထဲမှာ ခါးသက်တဲ့ အရသာကိုခံစားရပြီးချောင်းခြောက်ဆိုးခဲ့ပါတယ်။ နောက်၂လလောက်ဒီအကအဖွဲ့ နဲ့ဆက်လေ့ကျင့်ရင်းဆေးလိပ်ကိုချောင်းမဆိုးအောင်ဘယ်လိုသောက်ရမလဲဆိုတာ၊ ကောင်းစွာသင်ယူခဲ့မိပါတယ်။ ဆေးလိပ်သောက်တိုင်းမှာနှာမွန်ပြီးချောင်းဆိုးတဲ့ဂျိုး နီးရပ်(စ)ဟာ ဆေးလိပ်ကို စမ်းသောက်ကြည့်ပြီး၂လအကြာမှာတော့ ဆေးလိပ် သောက်တတ်သွားပါတယ်။ချောင်းမဆိုး၊နှာမမွန်တော့ပါဘူး။ ဒီအကသမားတွေဟာ ဆေးရွက်ကြီးသောက်ဖို့ ပထမတိုက်တွန်းပြီး၊နောက်ပိုင်းမှာတော့ဇင်ဘာတွေနိုင်ငံမှာ တရားဝင်ခွင့်ပြုထားတဲ့ ဆေးခြောက်ကိုသုံးစွဲဖို့ တိုက်တွန်းလာပါတယ်။

ဂျိုးနီးရပ်(စ)ဟာ ဒီရိုးရာအကသမားတွေနဲ့အကလေ့ကျင့်ရင်းသူ့မုန့်ဖိုးထဲက နေဆေးရွက်ကြီးနဲ့ဆေးခြောက်တွေကိုဝယ်ရင်း သုံးစွဲခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုဆေး၂မျိုးကို ဝယ်ရင်းမှဆေးရွက်ကြီးကိုမဝယ်တော့ဘဲ ဆေးခြောက်ကိုသာ ဝယ်သောက်ခဲ့ပါ တယ်။ အဒေါ်ရဲ့လက်ထပ်ပွဲပြီးသွားတော့အကသမားတွေနဲ့ မတွေ့တော့ပါဘူး။ဒါပေ မယ့်ဂျိုးနီးရပ်(စ)ကတော့ အိမ်နီးချင်းအရွယ်တူသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဆေးခြောက်ကို တိတ်တိတ်လေးခိုးသောက်ခဲ့ပါတယ်။

ဂျိုးနီးရပ်(စ)ဟာသတ္တမနေ့အသင်းသားတစ်ယောက်မဟုတ်ပေမယ့်၊သတ္တမ နေ့အသင်းတော်ကဖွင့်ထားတဲ့ကျောင်းမှာ ပညာသင်ခဲ့တာအတော်ကြာပါပြီ။ တစ် ရက်မှာတော့ ကျောင်းဝန်းအတွင်းမှာပဲဆေးခြောက်သောက်ဖို့သူ့ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဂျိုးနီးရပ်(စ)နဲ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဟာ ကျောင်းရဲ့အိမ်သာနောက်မှာဆေးခြောက် ထည့်ထားတဲ့ဆေးလိပ်ကိုသောက်ပြီး၊ ကျောင်းခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်လာခဲ့ပါတယ်။ ဂျိုးနီး ရပ်(စ)သောက်ခဲ့တဲ့ဆေးခြောက်အနံ့ဟာသူ့ကိုယ်မှာစွဲနေတာကြောင့် ရုံးခန်းထဲချက် ချင်းအခေါ်ခံထိပါတယ်။ “မင်းနဲ့အတူဘယ်သူဆေးလိပ်သောက်တာလဲ” လို့ ဆရာ ကမေးတဲ့အခါ ဂျိုးနီးရပ်(စ)ဟာကြောက်ပြီးတော့ သူငယ်ချင်း နာမည်ပြောလိုက်ပါ

တယ်။ သူတို့ ဥဦးဟာဆရာရဲ့သတိပေးခြင်းကိုခံရပြီး ”နောက်တစ်ခါထပ်သောက်ရင် ကျောင်းထုတ်ခံရမယ်” လို့ ဆရာကပြောလိုက်ပါတယ်။

ဂျီးနီးရပ်(စ)ဟာ “ကျွန်တော်ဆေးလိပ်ကိုဘယ်တော့မှမသောက်တော့ပါဘူး၊ ကျောင်းအပြင်ဖက်မှာရောကျောင်းမှာပါဆေးလိပ်မသောက်တော့ဘူး” လို့ ဆရာကို သူရုံးခန်းမှာပဲတစ်ခါတည်း ကတိပေးလိုက်ပါတယ်။ သူငယ်ချင်းကတော့ ဆေးလိပ် ထပ်သောက်လို့ကျောင်းထုတ်ခံလိုက်ရပါတယ်။

ဂျီးနီးရပ်(စ)ရဲ့မိခင်ဟာသူ့ဆေးလိပ်သောက်တယ်လို့သိရတဲ့အချိန်မှာ အရမ်း ဝမ်းနည်းသွားခဲ့ပါတယ်။ နောက်ထပ်အဲ့ဒီရိုးရာအကသမားတွေနဲ့ မတွေ့ရအောင်တား မြစ်လိုက်ပါတယ်။ ဂျီးနီးရပ်(စ)ဟာ အဲဒီလူတွေနဲ့ ထပ်မတွေ့တော့ပါဘူး။ သူ့အတွက် ဒီအလုပ်ဟာမခက်ခဲပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဆေးခြောက်နဲ့ ဆေးလိပ်သောက်ဖို့ကိုတော့ လွယ်လွယ်ကူကူမဖြတ်နိုင်ခဲ့ပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ ဆေးလိပ်သောက်ချင်စိတ်ကိုချိုးနှိမ်ဖို့ ခက်ခဲပါတယ်။

ဆေးလိပ်ဖြတ်နိုင်အောင်ရုန်းကန်နေချိန်၊ ကျောင်းတက်ချိန်မှာသူငယ်ချင်း တွေနဲ့ဆုတောင်းခဲ့တာကိုသတိရမိပါတယ်။ ဂျီးနီးရပ်(စ)ဟာ ဘုရားသခင်ဆီက ခွင့် လွှတ်မှုရရှိရန်ဆုတောင်းပြီး၊ ဆေးလိပ်ဖြတ်နိုင်ရန်ခွန်အားပေးဖို့လည်းဆုတောင်းခဲ့ပါ တယ်။ အဲဒီလိုဆုတောင်းပြီးချိန်ကစပြီးတော့ ဂျီးနီးရပ်(စ)ရဲ့ ဆေးလိပ်သောက်ချင် စိတ်ဟာပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဆေးလိပ်သောက်တဲ့အကျင့်လည်းပျက်သွားခဲ့ ပါတယ်။

ဂျီးနီးရပ်(စ)ဟာ အံ့ဩခွဲရပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့အကြောင်းကိုပိုသိချင်လာ မိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျမ်းစာကို စတင်ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ပါတယ်။ ဂျီးနီးရပ်(စ)ဟာ ဆေးလိပ်ဖြတ်ဖို့လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းကိုသူ့အသက်တာရဲ့ပညာရှိသော ဆုံးဖြတ်ချက်လို့ အမည်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဆေးလိပ်ကိုဖြတ်လိုက်ပြီးသူ့နှလုံးသားကိုဘုရားသခင်ထံပေး အပ်ကာနှစ်ခြင်းမင်္ဂလာခံယူခဲ့ပါတယ်။

ယနေ့အချိန်မှာတော့ အသက်၁၆နှစ်သား ဂျီးနီးရပ်(စ)အတွက် ကျမ်းစာဖတ်ခြင်းဆုတောင်းခြင်းနဲ့တစ်ရက်တာစတင်ခြင်းထက်အခြားပိုအရေးကြီးတဲ့ကိစ္စဆိုတာ မရှိတော့ပါဘူး။ ဘုရားသခင်နဲ့အချိန်ကုန်ဆုံးပါတယ်” လို့ သူက ပြောပါတယ်။

ဂျီးနီးရပ်(စ)ကတော့ ကိုယ်ပိုင်ကျမ်းစာအုပ်ရှိပါတယ်။ အခြားဆယ်ကျော်သက်များကတော့ကိုယ်ပိုင်သမ္မာကျမ်းစာဝယ်ဖို့၊အခွင့်အရေးမရရှိကြပါဘူး။ဒါကြောင့် ယခု၃ပတ်အလှူငွေဟာ ဇင်ဘာဘွေနိုင်ငံ အပါအဝင်တောင်အာဖရိက-အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာဒီပီဇံမှာရှိတဲ့နိုင်ငံတွေမှာလူငယ်များအတွက်သမ္မာကျမ်းစာဝေပေးသွားမှာဖြစ်တဲ့ အတွက်ရက်ရောစွာပါဝင်လှူဒါန်းပေးရန်တင်ပြအပ်ပါသည်။ပါဝင်လှူဒါန်းသူအားလုံးကိုလည်းအထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

“မိုးရွာရန်ဟစ်အော်ခြင်း”

ဇူလိုင်လ(၂၆)ရက်၊ ရေးသားသူ-စီဘွန်ဂီ(ဇင်ဘာဘွေနိုင်ငံ)
မိုးရွာသွန်းမှုမရှိသည်မှာလအနည်းငယ်ကြာခဲ့ပါပြီ။ အာဖရိကမြေသည်ပို၍ ပူပြင်းခြောက်သွေ့လာခဲ့ပါပြီ။ ပြောင်းခင်း၊ ဂျုံခင်းများလည်း ခြောက်သွေ့သေဆုံးလျက်ရှိသည်။ခရမ်းချဉ်သီးခင်းများ၊ကြက်သွန်နီချင်းများ၊မုန်လာဥနီခင်းများ၊အာလူးစိုက်ခင်းများလည်းခြောက်သွေ့သေဆုံးလျက်ရှိပါသည်။

အသက် ၂၂နှစ်အရွယ် စီဘွန်ဂီပညာသင်ကြားနေတဲ့သတ္တမနေ့အသင်းတော်ရဲ့အထက်တန်းကျောင်းဖြစ်တဲ့ ဆိုလူစီကျောင်းကို ပိတ်ပြစ်ဖို့ အတင်းတောင်းဆိုနေကြပါတယ်။ ကျောင်းသားများရဲ့မိဘတွေဟာ တောင်သူလယ်သမား၊ တောင်ယာအလုပ်ကိုလုပ်ကိုင်ကြတဲ့အတွက်ကျောင်းစရိတ်ပေးနိုင်ရန်ခက်ခဲလာကြပါတယ်။ဒီတောင်ယာထွက်အသီးအနှံများဟာလည်း အထက်တန်းကျောင်းများရဲ့ စားဖိုဆောင်များအတွက်လတ်ဆတ်တဲ့အသီးအနှံအဖြစ် တင်သွင်းပေးဝေရပါတယ်။ ယခုတော့ တောင်သူလယ်သမားများအတွက် ဝင်ငွေဆုံးရှုံးကာ၊ ကျောင်းရဲ့စားဖိုဆောင်အတွက် အစားအသောက်မထောက်ပံ့နိုင်တော့ပါဘူး။

စီဘွန်ဂီဟာ စဉ်းစားကြည့်လိုက်ပါတယ်။ ဆည်ထဲကရေများဟာ အထက်

တန်းကျောင်းနဲ့အနီးတဝိုက်တောင်ယာများကိုမပေးဝေနိုင်တော့ဘူးဆိုရင်၊ ရေကိုချွေတာသုံးဖို့ အစီအစဉ်ချရပါတော့တယ်။ ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမတွေနဲ့ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားအပါအဝင်အားလုံးအတွက်နံနက်မှာရေသုံးနိုင်ရန်ရေဘုံဘိုင်ခေါင်းမှရေကိုတစ်နာရီဖွင့်ပေးပါတယ်။ နေ့လည်ခင်းမှာလည်း ရေသုံးနိုင်ရန်တစ်နာရီရေဖွင့်ပေးပါတယ်။ တစ်ရက်ကိုနံနက်၊ နေ့လည်၊ ညနေဆိုပြီး သုံးနာရီရေသုံးစွဲနိုင်ရန် အချိန်ခွဲထားပြီး၊ ရေပေးဝေပါတယ်။ ရေလာတဲ့အချိန်မှာထမင်းချက်၊ အိုးခွက်ပန်းကန်ဆေး၊ ရေချိုးစသဖြင့်ရေကိုစနစ်တကျသုံးစွဲပြီးကျန်တဲ့ရေဘုံဘိုင်ခေါင်းမှရေမလာတဲ့အချိန်တွေမှာ ရေသုံးနိုင်အောင် ရေကိုသိုလှောင်ထားကြပါတယ်။

ရေမရှိရင်နေ့စဉ်အသက်တာမှာအခက်အခဲတွေများစွာကြုံရပါတယ်။ ရေမရှိရင်လူတွေလည်းအသက်ရှင်ရပ်တည်ဖို့ခက်ခဲပါတယ်။ ဒီပုံစံအတိုင်းဆိုရင်တော့ ဆိုလူစီ သတ္တမနေ့အထက်တန်းကျောင်းလည်း၊ မဖြစ်မနေပိတ်ရတော့မယ့်အခြေအနေနဲ့ ကြုံတွေ့နေရပါတယ်။ ရက်သတ္တပတ်ရဲ့ ဆုတောင်းစည်းဝေး ညအချိန်မှာတော့ ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများနဲ့ကျောင်းသူ/သားများဟာဆုတောင်းဆုတောင်းစည်းဝေးတက် ရောက်ရန်စုရုံးရောက်ရှိလာကြပါတယ်။

“ရေအခက်အခဲကနေလွတ်မြောက်ဖို့ရန်ဘုရားသခင်ထံဆုတောင်းရန်တစ်နည်းသာကျန်တော့တယ်”လို့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကပြောခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်းအုပ်ကြီးနဲ့ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများကသောကြာနေ့နေဝင်အစည်းအဝေးမှာလည်းဆက်ပြီးဆုတောင်းခဲ့ကြပါတယ်။ သောကြာနေ့နေဝင်မှ ဥပုသ်နေ့နေဝင်အထိ ဆက်ပြီးဆုတောင်းခဲ့ကြပါတယ်။

စီဘွန်ဂီလည်းရေရရှိရန်ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ ဆရာ၊ ဆရာမများ၊ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားအားလုံးဟာ ဆုတောင်းစည်းဝေးတွင်ပါဝင်ကြပြီး၊ ရေရရှိရန်စိတ်ပါလက်ပါဆုတောင်းခဲ့ကြပါတယ်။ အဖွဲ့ငယ်လေးများခွဲပြီးဘုရားသခင်ပြင်ဆင်ပေးရန်နည်းလမ်း တောင်းခံလျက်ရှိပါတယ်။

ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဆိုရင် “အဖဘုရားသခင်၊ ရေမရှိသောကြောင့်ကိုယ်တော်၏အမှုတော်ဆောင်ရာတွင်အလွန်ခက်ခဲခဲ့ပါ၏” ဟု ဆုတောင်းပါ၏။ အခြားတစ်

ယောက်ကလည်း “ကောင်းကင်တမန်သုံးပါးသတင်းစကားကို ကမ္ဘာကို ပြောကြားရမည်ဖြစ်သော်လည်းရေမရှိလျှင်အလွန်ခက်ခဲပါမည်” ဟု ဆုတောင်းပါသည်။

ကျောင်းသူ/သား၊ ဆရာ၊ ဆရာမတွေဟာရေရှိဖို့ရန် တစ်ဦးချင်းသော်၎င်း၊မိသားစုဆုတောင်းစဉ်းဝေး၌သော်၎င်း၊အချို့သူများမှာမူအစုအဝေးဖြင့်အစာရှောင်ဆုတောင်းကြပါသည်။ တစ်ရက်တွင်အစာတစ်နပ်ကို ရှောင်ခြင်းအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ညနေစာအနည်းငယ်သာစား၍ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့်သော်၎င်း၊တနေ့ကုန်အစာရှောင်ခြင်းအားဖြင့်သော်၎င်း၊ စိတ်အားထက်သန်စွာ ဆုတောင်းကြသည်။ တစ်ပတ်ကို သုံးရက်အစာရှောင်ဆုတောင်းကြပါသည်။

ဆုတောင်းစဉ်တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ၁၈၉၄ ခုနှစ်၌ အာဖရိကသာသနာမှာပထမဆုံးတည်ထောင်တဲ့ သတ္တမနေ့အသင်းတော်ရဲ့ ကျောင်းဖြစ်ခြင်း၊ ဆိုလူစီတက္ကသိုလ်အနီး၌၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် ၁၃ပတ်အလှူငွေနှင့်တည်ဆောက်ခဲ့သောဆိုလူစီသတ္တမနေ့အသင်းတော် အဆောက်အအုံဖြစ်ခြင်းများကို ပြန်လည်သတိရကြပါတယ်။ ဒီအထက်တန်းကျောင်းတော်ကြီးနဲ့တက္ကသိုလ်ကြီးမှအနာဂတ်သာသနာပြုတရားဟောဆရာများကိုပျိုးထောင်၍ မွေးထုတ်ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းကိုလည်း သတိရကြပါတယ်။

ဒီလိုဆိုလူစီကျောင်းတော်ကြီးအတွက် ဘုရားသခင်၏ ဦးဆောင်လမ်းပြမှုကိုတွေးမိချိန်မှာတော့၊ စီဘွန်ဂီရဲ့ရင်ထဲမှာ ယုံကြည်စိတ် နိုးကြားထကြွလာပါတော့တယ်။ဆိုလူစီကျောင်းကြီးဟာဘုရားသခင်ရဲ့အပိုင်ဖြစ်ပြီးသူ့ရဲ့သားသမီးများကိုဘုရားသခင်ဟာဘယ်တော့မှပစ်ထားဘူးဆိုတာ သူမယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ်တော်သာလျှင်ကျောင်းတော်ကြီးရှေ့ဆက်ဖွင့်လှစ်နိုင်ရန် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းဖြစ်ပါတယ်။

စီဘွန်ဂီနှင့်အခြားသူများသည် ၊ လကြာအစာရှောင်ဆုတောင်းကြပါတယ်။ဒီလိုဆုတောင်းရင်းနဲ့အချို့သူတွေဟာကျောင်းတော်ကြီး ပိတ်လိုက်ရတော့မယ်လို့ထင်ကြပါတယ်။ သို့သော် ဆိုလူစီအထက်တန်းကျောင်းကြီးဟာမပိတ်ခဲ့ရပါ..။မိုးခေါင်ပြီးခက်ခဲတဲ့အခြေအနေနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော်လည်း ဒီအခက်အခဲကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ရေခမ်းခြောက်နေပေမယ့် ဆိုလူစီကျောင်းတော်ကြီးဆက်လက်ဖွင့်လှစ်နိုင် ခဲ့ခြင်းအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်သူမ၏ဆုတောင်းသံကို အဖြေပေးကြောင်း သတိရမိပါ တယ်လို့ စီဘွန်ဂီက သက်သေခံခဲ့ပါတယ်။ “မိုးရွာတဲ့အထိရေအနည်းငယ်ကို သိုထား နိုင်ခဲ့ပါတယ်” လို့ သူမ ဆက်ပြီးပြောပါတယ်။

မိုးရွာချလိုက်တဲ့အချိန်မှာတော့ဆရာ၊ဆရာမတွေ၊ကျောင်းသူ/သားတွေအား လုံးဘုရားကျောင်းထဲမှာ ဂုဏ်တော်ချီးမွမ်းသီဆိုကာ ဘုရားသခင်ကိုကျေးဇူးတင်ကြ ပါတယ်။

မိုးရွာတဲ့အတွက် ကျောင်းတော်ကြီးရဲ့ လယ်ယာစိုက်ပျိုးမှုအစီအစဉ်များဟာ ပုံမှန်လုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့အတွက် အသင်းတော်ကြီးဟာ ပုံမှန်လည်ပတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဆိုလူစီတက္ကသိုလ်မှာအလုပ်လုပ်နေတဲ့ စီဘွန်ဂီဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ကောင်း ချီးခံစားရကြောင်းသက်သေခံခဲ့ပါတယ်။ဆိုလူစီကျောင်းကြီးကိုနည်းမျိုးစုံနဲ့ဘုရားသ ခင်ကူညီကြောင်း ကျွန်မမျက်စိနဲ့တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်ဟုပြောပြခဲ့ပါတယ်။

၁၉၉၄ ခုနှစ်မှာ၁၃ပတ်အလှူငွေနဲ့ဆိုလူစီ အထက်တန်းကျောင်းကိုဆိုလူစီတ က္ကသိုလ်နားမှာ တည်ထောင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီကျောင်းအားဖြင့် ကျောင်းသူ/သားများ ကောင်းကြီးခံစားရပါတယ်။ ယခု ၁၃ပတ်မှာ သင်ထည့်ဝင်လှူဒါန်းလိုက်တဲ့ အလှူငွေ ဟာ ဘုရားရဲ့ကောင်းချီးနဲ့အတူဇင်ဘာတွေမှာရှိတဲ့ ဆိုလူစီကျောင်းတော်ကြီး၊ ယခု ထက်ပိုမိုတိုးတက်ကြီးပွားရန် ဖြစ်တယ်။ သင့်ရဲ့လှူဒါန်းခြင်းအတွက် အထူးကျေးဇူး တင်ပါတယ်။

-၀-

“မမျှော်လင့်သောဥပုသ်စောင့်ခွင့်”

ဩဂုတ်လ(၂)ရက်၊ ရေးသားသူ-ထရေစီ(ဇင်ဘာတွေနိုင်ငံ)
ဇင်ဘာတွေနိုင်ငံ၊သတ္တမနေ့အသင်းတော်ရဲ့တက္ကသိုလ်မှာတက်ရောက်ပညာ သင်ကြားရန် စာရင်းတင်သွင်းပြီးနောက် စနေနေ့မှာ စာလုပ်ရင်း၊ အနားယူရင်းအချိန် ဖြုန်းလိုက်မယ်လို့ ထရေစီ စီစဉ်ထားပါတယ်။

သတ္တမနေ့ အသင်းတော်အကြောင်း ထရေစီသိပ်မသိပါဘူး။ ပထမဆုံးအကြိမ်အိမ်နဲ့ခွဲခွာပြီး ဆိုလူစီတက္ကသိုလ်မှာကျောင်းတက်ရတဲ့အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားမိပါတယ်။ လေးနှစ်တာပညာသင်ချိန်အတွင်းမှာ တစ်ခါလောက် ဘုရားကျောင်းတက်ရန် စိတ်ကူးမိပါတယ်။

သောကြာနေ့နေ့လည်အချိန်မှာ သူမနေတဲ့အခန်းကိုပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ သောကြာနေ့ညနေရောက်တော့အခန်းဖော်အသစ်က နေဝင်ဝတ်ပြုခြင်းအစီအစဉ်ကိုတက်ရောက်ဖို့ရန် ထရေစီကို ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ စာသင်ချိန် အတန်းမစသေးတဲ့အတွက် ကျောင်းစာဖတ်ဖို့အလုပ်လည်းမရှိသေးပါ...။ “ကောင်းပြီ” သွားမယ်လေလို့သူမလက်ခံခဲ့ပါတယ်။

သောကြာနေ့ ညနေဖိနာရီရောက်တော့ ထရေစီတို့သူငယ်ချင်း ၂ ယောက်တက္ကသိုလ်ဘုရားကျောင်းသို့ သွားခဲ့ပါတယ်။ ထရေစီအတွက် အတွေ့အကြုံသစ်ဖြစ်ပါတယ်။ သီချင်းကအသစ်ဖြစ်သလို၊ ဘုရားကျောင်းထဲလက်ခုပ်တီး၊ ကကြပြီး သူမရဲ့မိခင်အသင်းတော်လိုဘုရားရှိခိုးတာမျိုးမရှိကြပါ...။ သောကြာနေ့ညနေခင်းမှာဘုရားရှိခိုးရတဲ့အတွေ့အကြုံတော့သိပ်မဆိုးပါဘူး။ သူမသိခဲ့တဲ့ ဘုရားရှိခိုးခြင်းပုံစံနဲ့တော့ကွာခြားပါတယ်။

စနေနေ့နံနက်မှာ ထရေစီ အိပ်ယာထတော့သူမရဲ့အခန်းဖော်ကထပ်ပြီး ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသွားဖို့ခေါ်ပါတယ်။ ဘုရားကျောင်းသို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် လမ်းလျှောက်သွားကြပါတယ်။

တေးဂီတနဲ့တရားဟောချက်များကိုကြားရတဲ့အခါ ထရေစီ ပျော်ရွှင်မှုကိုခံစားခဲ့ရပါတယ်။ ဘုရားကျောင်းတက်တဲ့လူတိုင်းကလည်းဖော်ရွေပြီးပျော်ရွှင်နေကြပါတယ်။ ယခုမှာတော့ ဒီအသိုင်းအဝန်းနဲ့စိမ်းတယ်လို့မခံစားရတော့ပါ...။ အဲဒီပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ရင်းနှီးလာခဲ့ပါပြီ...။ ဥပုသ်နေ့ညနေနေဝင်ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းအစီအစဉ်ကိုလည်းထပ်သွားဖို့ ထရေစီရဲ့အခန်းဖော်သူငယ်ချင်းက ပြောပြန်ပါတယ်...။ ထရေစီလည်း ပျော်ရွှင်စွာလက်ခံခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်းနှစ်လေးနှစ်မှာတစ်ခါလောက်ဘုရား

ကျောင်းသွားဖို့ ထရေစီစီစဉ်ထားခဲ့ပေမယ့် ဂရုအတွင်းမှာ ဘုရားကျောင်းကို ဥကြိမ် တက်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

ကျောင်းဖွင့်ပြီးမှစာသင်ချိန်အစပြုတော့၊ ထရေစီဟာ သူမ လေ့လာမယ့်စာ ရင်းကိုင်ဘာသာရပ်များကိုကြိုးစားလေ့လာသင်ယူခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၅ ခုနှစ်ရဲ့ ၁၃ပတ် အလှူငွေနဲ့တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ ကြီးကျယ်လှတဲ့ ထမင်းစားရုံကြီးထဲမှာ သူမ ချင်းများ နဲ့ဝိုင်းဖွဲ့ ထမင်းစားရတဲ့အခါ ထရေစီ ပျော်ရွှင်ခဲ့မိပါတယ်။

တပတ်စာရဲ့ ကျောင်းတက်ရက်နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်တဲ့ သောကြာနေ့ ညနေမှာ တော့ ထရေစီဟာ သူမအခန်းထဲမှာစာလုပ်ပြီး အနားယူမယ့်အစား ဘုရားကျောင်းသို့ သွားပြီးဝတ်ပြုခြင်းအစီအစဉ်မှာ ပါဝင်နေတယ်ဆိုတာ တွေ့ရပါတယ်။

အပတ်ပေါင်းများစွာကျော်လွန်ပြီးတဲ့ နောက်စနေနေ့မှာ၊ သူမရဲ့အခန်းထဲမှာ ကျောင်းစာတွေလုပ်ရင်း အချိန်ဖြုန်းမယ့်အစီအစဉ်ကို ပြောင်းလိုက်ပါတယ်။ သူမ တွေးထင်ခဲ့သလို စနေနေ့မှာကျောင်းစာလုပ်ရင်း၊ သက်သောင့်သက်သာနေလို့မရဖူးဆို တာသိခဲ့ရပါတယ်။ ထရေစီလည်း အခြားသူတွေလိုစနေနေ့မှာ အနားယူနိုင်ပြီး၊ သပ်သပ်နားဖို့အချိန်မလိုဘူးဆိုတာ သူမသိခဲ့ရပါတယ်။ သူမရဲ့ ကျောင်းစာအတွက် တော့စိတ်ပူစရာမရှိပါ...။ အမှတ်တွေကောင်းလို့ဖြစ်ပါတယ်။ သူမရဲ့ ကျောင်းချိန်ဟာ တနင်္လာနေ့ကနေ ကြာသပတေးနေ့အထိဆိုတော့၊ ကျောင်းစာတွေလေ့လာဖို့သော ကြာနေ့မှာအပြီးလုပ်လိုက်ပါတယ်။ စနေနေ့မှာတော့ ကျောင်းစာနဲ့ပတ်သက်ရင် အ ထွေအထူးလုပ်စရာမလိုတော့ပါဘူး။

တက္ကသိုလ်မှာ ဝိညာဉ်ရေးနိုးကြားဖို့ရက်သတ္တပတ်ရောက်တော့ ဇင်ဘာတွေ ကတရားဟောဆရာ လာရောက်ပြီး ဦးဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာက ဖိတ်ခေါ်တဲ့အခါ ထရေစီဟာ သူမရဲ့အသက်တာကို သခင်တော်ထံအပ်နှံပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ရေနှစ်ခြင်းခံ ယူခဲ့ပါတယ်။

သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ဟာ ထရေစီရဲ့ အနှစ်သက်ဆုံးစာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ကျ မ်းစာလေ့လာခြင်းကို ခုံမင်ကာ အခြားသူများထံ သူမသိတဲ့ အမှန်တရားကို ပြန်ဝေငှခဲ့ပါ

တယ်။ ဇင်ဘာတွေနိုင်ငံရဲ့ တခြားတက္ကသိုလ်တွေမှာ ကျောင်းသွားတက်တဲ့သူမရဲ့သူငယ်ချင်းများကို သတိရနေပါတယ်။

ဒီဆိုလူစီ တက္ကသိုလ်ကို သူမ မတက်ရောက်ခင်တုန်းကသူငယ်ချင်းများကို မေးကြည့်တဲ့အခါ၊ သူငယ်ချင်းတွေက စနေနေ့မှာကျောင်းစာတွေလုပ်ပြီးအနားယူဖို့ အကြံပေးကြပါတယ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ဒီလိုပဲ ကျောင်းတက်ခဲ့တဲ့အတွက်ဘုရားကျောင်း မသွားဖြစ်တော့ပါ။ ဒီအကြံကြောင့် ထရေစီဟာ နှစ်စမှာစနေ၊တနင်္ဂနွေနေ့တွေမှာကျောင်းစာလုပ်ရင်းအခန်းထဲမှာပဲ အနားယူဖို့စဉ်းစားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော် ယခုမှာတော့ ဘုရားကျောင်းသွားပြီးဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းဟာ တက္ကသိုလ်မှာပညာသင်ကြားခြင်းရဲ့တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်ပြီး သူမဘဝရဲ့အရေးကြီးတဲ့အတွေ့အကြုံကို ရရှိခံစားစေပါတယ်။

ထရေစီဟာ သူမရဲ့အတွေ့အကြုံတွေကို သူငယ်ချင်းတွေထံ ဝေငှခဲ့ပါတယ်။ “နင်ဘုရားကျောင်းသွားသင့်တယ်နော်” နင့်ရဲ့ပညာသင်ကြားမှုပိုင်းမှာဘုရားသခင်ကူညီမစမှုရရှိပြီး၊ဥပုသ်နေ့မှာလုံလောက်တဲ့အနားယူမှုမရှိတယ်”လို့ ပြောပြပါတယ်။ သူမရဲ့သူငယ်ချင်းတွေဟာ ဘုရားကျောင်းကို ခဏခဏသွားဖို့ ကတိပေးကြပါတယ်။ ထရေစီဟာ သတ္တမနေ့အသင်းတော်ရဲ့ ဘုရားကျောင်းကိုလာဖို့လည်း ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်က ၁၃ ပတ်အလှူငွေနဲ့ ဆိုလူစီ ကျောင်းရဲ့ထမင်းစားဆောင်ကြီးကိုတည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပြီး၊ ထရေစီလို ကျောင်းသူ/သားများရဲ့စိတ်ကျေနပ်စရာဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်။ယခု ဆိုလူစီကျောင်းတော်ကြီးအတွက် ကောင်းကြီးဖြစ်စေမဲ့သင့်ရဲ့အလှူငွေအားဖြင့် ဆက်လက်ကူညီပေးဖို့ရန် တိုက်တွန်းလိုပါတယ်။ ဇင်ဘာတွေနိုင်ငံရဲ့ ဆိုလူစီကျောင်းတော်ကြီးအတွက် ဘုရားရဲ့ကျောင်းချီးများဟာ ယခုနဲ့နောင်အချိန်အထိပါကြွယ်ဝစွာတည်ရှိနေနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးပါဝင်ကူညီကြပါစို့...။ ၁၃ပတ်အလှူငွေကိုရက်ရောစွာထည့်ဝင်ပေးရန် တောင်းဆိုပါတယ်။

-၀-

“ကျေးဇူးပြုခံရသူများ”

ဩဂုတ်လ(၉)ရက်၊

ရေးသားသူ-စီရာဘွန်ဂါ

စီရာဘွန်ဂါရဲ့ မိခင်ဘာသာစကားဖြစ်တဲ့ စစ်ဝါတီလို ဆိုရင် စီရာဘွန်ဂါ ဆိုတာ “ကျေးဇူးပြုခြင်းခံရသူများ” လို့ အဓိပ္ပါယ်ရပါတယ်။ စီရာဘွန်ဂါ ဘယ်လိုကျေးဇူးပြုခြင်းခံရသလဲဆိုရင်၊ ည ၈ နာရီလောက်မှာသူ့အမေ သူ့ကိုခေါ်လိုက်ပါတယ်။

စီရာဘွန်ဂါ ရဲ့အမေဟာ အာဖရိကတောင်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ အက်ဝါတီနီလို့ ခေါ်တဲ့ ဆွာဇီလန်မြို့ကချေးငွေထုတ်ပေးတဲ့ကုမ္ပဏီတစ်ခုရဲ့ မန်နေဂျာဖြစ်ပါတယ်။ အမေဟာ တစ်ညတော့ အိမ်ကိုရောက်တာနဲ့ သားကိုခေါ်လိုက်တာတွေဖြစ်ပါတယ်။

“သားရေ အမေ့အခန်းထဲကိုလာပါအုံး..ပြောစရာရှိလို့” ဆိုပါတယ်။ စီရာဘွန်ဂါ ကတော့သူ့အမေဘာပြောမလည်းလို့တွေးမိပါတယ်။ “သားအတွက် သင့်တော်မဲ့ ကျောင်းကိုတွေ့ထားတယ်” လို့ အမေပြောတဲ့အခါ၊ သူ့အတွက်ကျောင်းတက်ပြီးပညာသင်ယူရမယ့်ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွေ့ထားပြီလို့ ဆိုလိုချင်တာကို စီရာဘွန်ဂါနားလည်လိုက်ပါတယ်။

စီရာဘွန်ဂါရဲ့ မိခင်ဟာ သူမသားအတွက်သင့်တော်မဲ့ကျောင်းကိုရှာဖွေနေတဲ့ အချိန်သူမရဲ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ဆိုလူစီတက္ကသိုလ်မှာ တက်ဖို့ထောက်ခံပေးပါတယ်။ စီရာဘွန်ဂါနေတဲ့နေရာနဲ့ဆို မိုင်ငါးရာဝေးပါတယ်။ စီရာဘွန်ဂါကတော့သွားတက်ရန်ဆန္ဒရှိပြီး “အမေ၊ ကျွန်တော်သွားပါ့မယ်” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဆိုလူစီ ကျောင်းကိုရောက်တော့၊ ပထမအပတ်မှာပဲ စနေနေ့ကျတော့ဘုရားကျောင်းသို့သွားတဲ့လူတွေများတာကိုအံ့ဩစွာတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ “ဘာဖြစ်လို့စနေနေ့မှာလူတွေဘုရားကျောင်းသွားရတာလဲ” လို့သူမေးခဲ့ပါတယ်။ “သတ္တမနေ့အသင်းသားတိုင်းပြုနေကြအမှုတစ်ခုပါ” လို့ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကပြန်ဖြေပါတယ်။ “မြော်လင့်ခြင်းအသင်းသားတွေဟာသတ္တမနေ့မှာဘုရားကျောင်းသွားပြီးပထမနေ့တနင်္ဂနွေနေ့မှာ မသွားကြပါဘူး” လို့ နောက်တစ်ယောက်ကဖြေပါတယ်။

စီရာဘွန်ဂါဟာ ဘယ်နေ့မှာမှ ဘုရားကျောင်းမတက်ခဲ့ပါ။ ယခုမှ သတ္တမနေ့ စနေနေ့မှာ ဘုရားကျောင်းသို့ သွားခဲ့ပါတယ်။ ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ် ကြာတဲ့အခါ

နောက်ထပ်အံ့ဩစရာတစ်ခု တွေ့ပြန်ပါတယ်။ ကျောင်းခြံဝင်းအတွင်း ဆုတောင်းခြင်းဟာစိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့နေသလိုပါပဲ။ ဆရာဆရာမတွေဟာစာသင်ချိန်မစခင်ဆုတောင်းကြပါတယ်။ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတွေဟာလည်း အတူစုရုံးပြီး ဆုတောင်းဝတ်ပြုခြင်းအစည်းအဝေးကျင်းပကြပါတယ်။ ၂၀၁၅ ခုနှစ် ၁၃ ပတ်အလှူငွေနှင့်တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ထမင်းစားရုံထဲမှာ ထမင်းမစားခင်ဆုတောင်းကြပါတယ်။ လူတွေဟာ ဘာလုပ်လုပ် အစပြုခင်ဆုတောင်းကြပါတယ်။

စီရာဘွန်ဂါအသက်တာမှာ ဒီလိုအသက်တာမျိုးတစ်ခါမှမကြုံဖူးပါဘူး။ သို့သော်သူနှစ်သက်ပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေခဲ့ပါတယ်။ တန်ခိုးကိုခံစားရပြီးဘုရားသခင်နဲ့မိမိနီးကပ်မှုကိုခံစားရပါတယ်။

စီရာဘွန်ဂါဟာ မကောင်းတဲ့စိတ်ခံစားချက် စတင်ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့အချိန်တွေမှာ မကောင်းမှုများလုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့အတွက် အပြစ်ရှိတယ်လို့ ခံစားရပါတယ်။ ဒီအတွက်ဝမ်းနည်းကြေကွဲပြီးစိတ်နှိမ့်ချစွာနဲ့ ဘုရားသခင်ရဲ့ရှေ့တော်မှောက်မှာအပြစ်လွှတ်ခွင့်ရရန်တောင်းခံခဲ့ပါတယ်။

ဆိုလူစီ တက္ကသိုလ်မတက်ရောက်ခင်နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာခံယူရန်စဉ်းစားခဲ့သေးပေမယ့်နှစ်ခြင်းမခံယူခဲ့ပါ။ ဆုံးဖြတ်ချက်အမှားချမိမှာစိုးရိမ်ခဲ့ပါတယ်။ သခင်ယေရှုကိုယုံကြည်ပြီးအပြစ်ပြုမိခြင်းကို နောင်တရချိန်မှာတော့ ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်ပြီး သူ့ရဲ့စိတ်နှလုံးကိုပေးအပ်ချင်မိပါတယ်။

စီရာဘွန်ဂါဟာ သူ့ရဲ့မိခင်ကိုဖုန်းခေါ်ပြီး သူနှစ်ခြင်းခံယူမဲ့အကြောင်းပြောတဲ့အခါသူ့ရဲ့မိခင်ဟာအားရဝမ်းသာစွာ “သားရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်မှန်တယ်။ ဆက်လုပ်ပါ” လို့ပြောပြီးအဖေကတော့ “တို့တွေဟာဘုရားတစ်ဆူတည်းကိုပဲဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြတာ” လို့ပြောခဲ့ပါတယ်။ စီရာဘွန်ဂါရဲ့ မိဘတွေဟာသူတို့ရဲ့သားဘယ်နေ့မှာဘုရားကျောင်းသွားသွား စိတ်မဆိုးခဲ့ပါ...။

စီရာဘွန်ဂါဟာနှစ်ခြင်းခံယူမယ့်နေ့မှာဖျားနေခဲ့ပါတယ်။ သို့သော်အေးစိမ့်နေတဲ့ရေကန်ထဲကိုဝင်သွားတဲ့အချိန်နဲ့နှစ်ခြင်းပေးချိန်မှာဖျားနာခြင်းကိုမေ့သွားပြီးဘုရား

သခင်ဟာသူ့ရဲ့အပြစ်တွေကို ခွင့်လွှတ်ပေးခဲ့ပြီး လူသစ်တစ်ယောက်လို ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ ဆိုလူစီတက္ကသိုလ်ရောက်ပြီး ၂လအကြာမှာစီရာဘွန်ဂါ နှစ်ခြင်းခံယူခဲ့ပါတယ်။

ယနေ့မှာတော့ စီရာဘွန်ဂါဟာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာရပ်နဲ့ဆက်သွယ်ရေးဘာသာရပ်များကိုလေ့လာသင်ယူနေပြီး တစ်နေ့ကျရင်ဈေးကွက်ရှာဖွေသူ သို့မဟုတ်သတင်းထောက်တစ်ယောက်ဖြစ်ရန် မျှော်မှန်းထားပါတယ်။ ကျမ်းစာဖတ်ဆုတောင်းခြင်းကို နှစ်သက်ပြီး အမြဲပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပါတယ်။

စီရာဘွန်ဂါ အမိပွယ်မှာ “ကျေးဇူးပြုခြင်းခံရသူ”လို့ စစ်ဝါတီဘာသာမှာပြောထားသလို၊ စီရာဘွန်ဂါဟာတကယ်ကျေးဇူးပြုခြင်း ခံရသူတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆိုလူစီတက္ကသိုလ်တက်ရန် သူ့မိခင်အကြံပြုတာကိုလက်ခံလိုက်ချိန်၊ သူဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ကျေးဇူးပြုခြင်းခံရသူဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ “ဘုရားကျောင်း မကြာခဏသွားခြင်းက ကျွန်တော့်ကိုပြောင်းလဲစေပါတယ်”လို့ စီရာဘွန်ဂါ သက်သေခံခဲ့ပါတယ်။ “ကျွန်တော့်ကိုဘုရားသခင်နဲ့ပိုနီးကပ်စေခဲ့တယ်”လို့ ဆိုထားပါတယ်။

၂၀၁၅ ခုနှစ် ၁၃ ပတ်အလှူငွေနဲ့ဆောက်လုပ်ခဲ့တဲ့ထမင်းစားရုံကြီးဟာ စီရာဘွန်ဂါ ကဲ့သို့ မိမိအသက်တာကောင်းလာအောင်လမ်းပြပေးတဲ့ဆိုလူစီ တက္ကသိုလ်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ယခု သုံးလပတ်အလှူငွေဟာလဲဒီကျောင်းတော်ကြီးအတွက်အသုံးပြုမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အလှူငွေတွေကိုရက်ရောစွာထည့်ဝင်လှူဒါန်းရန် တိုက်တွန်းအားပေးလိုပါတယ်။

-၀-

“ဘုရားသခင်၏စကားကိုကြား၍အပြစ်ကိုမှန်းခြင်း”

ဩဂုတ်လ(၁၆)ရက်၊ ရေးသားသူ-အူဖဟုရု(နာမိဘီးယာ)
ပူပြင်းခြောက်သွေ့လှတဲ့ နာမိဘီးယားသဲကန္တာရထဲမှာ နေတိုင်သူတွေဟာ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၁၀၀ကျော်ကအတိုင်းပင်နေထိုင်လျက်ရှိပါတယ်။ “ဟင်ဘာ” လူမျိုးတွေဟာရေရှိတဲ့နေရာတွေကိုရှာဖွေရင်းသိုး၊ နွားတိရိစ္ဆာန်များကိုထိန်းကျောင်း

ရင်းအရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်သွားလာနေတဲ့ လူမျိုးစုဖြစ်ပါတယ်။ သစ်ပင်အခေါင်းပေါက်များရှိတဲ့နေရာမှာခဏတာအခြေချကြပါတယ်။ ရေကုန်သွားရင် သစ်ခေါင်းရေရှိတဲ့တခြားနေရာကို ပြောင်းကြပါတယ်။ ဒီလိုပုံစံနဲ့ နွေရာသီမှာရေရှိရန်ရှာဖွေနေထိုင်ကြပါတယ်။ တိုတောင်းတဲ့မိုးရာသီမှာတော့ လူမျိုးစုအခြေချနေထိုင်ရာ ရွာသို့ပြန် လာပြီး ပြောင်းဖူးစိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့်အသက်မွေးကြပါတယ်။

အူဖရဟုဟာ ၁၉၉၃ခုနှစ် ၁၃ပတ်အလှူငွေအားဖြင့်အသင်းတော်ပြင်းပသာသနာပြုအစီအစဉ်ကြောင့်သတ္တမနေ့အသင်းသားဖြစ်ရန် နှစ်ခြင်းခံယူခဲ့သော ဟင်ဘာလူမျိုးထဲမှ အနဲစုသာပါဝင်ပါသည်။အူဖရဟု၏အကြောင်းကိုတင်ပြပါမည်။

အူဖရဟုစာ ဟင်ဘာလူငယ်လေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ခိုးဆိုးလုနွှ်ကရန်ဖြစ်သောက်စားနေကြကောင်လေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဒါတွေလုပ်ရင်းနဲ့အသက်တာကိုရှင်သန်နေပါတယ်။

ဆိတ်မွေးခြင်း၊နွားမွေးခြင်း၊ပြောင်းဖူးစိုက်ခြင်းနဲ့အသက်မွေးကြပြီးပိုက်ဆံသုံးစွဲခြင်းမရှိသလောက်ရှားပါတယ်။ သို့သော်နာမိဘီးယားအစိုးရက ဟင်ဘာလူမျိုးအသက်ကြီးသူတွေအတွက် တစ်လတစ်ခါပင်စင်ပေးလိုက်ချိန်ကစပြီးတော့ ပိုက်ဆံကို ဖောဖောသီသီ သုံးစွဲလာကြပါတော့တယ်။ ပင်စင်ထုတ်ရက်ရောက်ရင် အဘိုးအဘွားထံကမြေးများက ပိုက်ဆံတောင်းပြီး အရက်ဝယ်သောက်ကြပါတယ်။ လတိုင်းပင်စင်ထုတ်ရက်ဆိုရင် အရက်ရောင်းတဲ့စီးပွားရေးသမားတွေက ဟင်ဘာ လူမျိုးတွေဆီရောက်လာကြပါတယ်။

အရက်စသောက်ပြီဆိုတာနဲ့ရန်ပွဲစတင်ပါတော့တယ်။ အူဖဟုရ ကြည့်နေစဉ်မှာပဲအရက်သောက်တဲ့ဆယ်ကျော်သက်တစ်ယောက်ဟာအခြားအရက်သောက်တဲ့ကောင်လေးတစ်ယောက်ကိုတွန်းပြီး “လမ်းဖယ်စမ်း၊ငါသွားမလို့” ဆိုပြီးပြောတဲ့အခါရန်ဖြစ်ကြပြီး၊တစ်ခြားအရက်သောက်တဲ့ကောင်လေးတွေလည်းရန်ပွဲမှာပါဝင်လာကြပြီး ဓားထိုးပွဲပါဖြစ်ကုန်ပါတော့တယ်။

ပင်စင်လစာတွေမရရင်တော့ အရက်သောက်ဖို့ခိုးဝှက်ကြပါတော့တယ်။ လူငယ်တစ်စုဟာနွားပိန်လေးတစ်ကောင်ကို ချုံပုတ်ထဲအမဲဖျက်တဲ့အခါ “ဘယ်သူ့ နွား

လဲ”လို့ အူဖဟုရုမေးတော့ “ငါတို့နွားလို့” တစ်ယောက်ကဖြေပါတယ်။ “သူ့ဟာသူသေ တာ”လို့ နောက်တစ်ယောက်ကထပ်ပြောပါတယ်။ အူဖဟုရု အနီးကပ်သွားကြည့်တဲ့ အခါ ဟင်ဘာလူမျိုးတွေရဲ့ကိုယ့်နွားကို၊ နွားနားရွက်မှာ ဓားနဲ့အမှတ်အသားလုပ်ထား တဲ့ပုံစံတွေ့ရပါတယ်။

ဒီလူငယ်တွေဟာ နွားခိုးပေါ်မပြီးခင် အရက်နဲ့လဲသောက်ဖို့ အစီအစဉ်ကိုမိ သွားတဲ့အခါနွားပိုင်ရှင်ကိုပြန်လျော်ဖို့ ဟင်ဘာအကြီးအကဲတွေက အမိန့်ချမှတ်လိုက် ပါတယ်။

သတ္တမနေ့အသင်းတော်က တရားဟောဆရာက ဟင်ဘာလူမျိုးတွေနေတဲ့ တဲစုဆီလာပြီးတရားဟောတဲ့အချိန်မှာ အူဖဟုရုဟာ ခိုးဆိုးလုနို့ကဲသောက်စားနေခဲ့ ပါတယ်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်၁၃ပတ်အလှူငွေအားဖြင့် အမှုဆောင်များဟင်ဘာလူမျိုးစုထံ စေလွှတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

သာသနာပြုဆရာဟာ ဘုရားသခင်အကြောင်းပြောပြတဲ့အခါ အူဖဟုရုဟာ တစ်ခါမှမကြားဘူးတဲ့အတွက်ထပ်ပြီးသိချင်မိပါတယ်။

ဥပုသ်နေ့မှာတော့ ဘုရားရှိခိုးဖို့ ဟင်ဘာလူမျိုးများစုဝေးတဲ့သစ်ပင်အောက် ကို သူလည်းသွားခဲ့ပါတယ်။ အူဖဟုရု ဟာကျောင်းမတက်ခဲ့ရတဲ့အတွက် ကျမ်းစာမ ဖတ်တတ်ပါ။ ဒါကြောင့်တရားဟောဆရာဖတ်ပြတဲ့ကျမ်းစာကိုနားထောင်ခဲ့ပါတယ်။ ဟင်ဘာလူမျိုး၊ တိရစ္ဆာန်၊ အပင်၊အရာခပ်သိမ်းတို့ကိုဖန်ဆင်းတဲ့အကြောင်း ပထမဦး ဆုံး သူ ကြားခဲ့ရပါတယ်။

ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်အကြာမှာတော့တရားဟောဆရာဟာဥပုသ်နေ့ မှာမလာနိုင်ခဲ့ပါ။ အူဖဟုရုလည်း သူ့ရဲ့နေထိုင်ပုံဟာမမှန်ကန်ဘူးဆိုတာသိလာတဲ့အ ခါတရားဟောဆရာပြောတဲ့အကြောင်းတွေကို ထပ်ပြီးကြားချင်မိပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူနဲ့အနီးဆုံးမြို့မှာရှိတဲ့သတ္တမနေ့အသင်းတော်ဘုရားကျောင်းသို့ဥပုသ်နေ့မှာဘုရားရှိ ခိုးရန်ခြေလျင်လျှောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ စောစောအိပ်ယာထပြီး ၇ နာရီ ကြာလမ်း လျှောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဘုရားသခင်ရဲ့နှုတ်ကပတ်တော်ဖတ်ကြားခြင်းကိုသူနားထောင်ပြီးတဲ့နောက် ဆိုးသွမ်းမိခဲ့သမျှနောင်တရမိပါတယ်။ ခိုး၊ဆိုး၊သောက်စားမှုကိုမုန်းတီးတဲ့စိတ်ဖြစ်လာ ခဲ့ပါတယ်။ဘာကြောင့်ဒီစိတ်ဖြစ်လာတယ်ဆိုတာ မရှင်းပြတတ်ပါ...။ ဘယ်ကျမ်းချက် ကသူ့ကိုစိတ်ထိခိုက်စေလဲဆိုတာမပြောတတ်ပေမဲ့၊ဘုရားသခင်ရဲ့နှုတ်ကပတ်တော် ကိုကြားနာတဲ့အခါအပြစ်ပြုခြင်းကို မုန်းတီးလာခဲ့မိတယ်။ နောင်တရပြီးနှစ်ခြင်းခံယူ ခဲ့ပါတယ်။

ယနေ့မှာတော့ အူဖဟုရဟာအသက် ၄၆နှစ် ရှိပါပြီ။ သူ့ရဲ့နှလုံးသားကိုဘုရား သခင်ထံဆက်ကပ်ခဲ့တဲ့အချိန်က သူ့အသက်၂၃နှစ် ဖြစ်ပါတယ်။ ၂၃နှစ်ကြာ ခရစ် ယာန်တစ်ယောက်ရဲ့ အသက်တာခရီးက လျှောက်လှမ်းရတာမလွယ်ကူလှပါ။ စုံစမ်း ခြင်းတွေကိုနေ့စဉ်နဲ့အမျှတိုက်ခိုက်နေရပါတယ်။”ခရစ်ယာန်ဖြစ်ရတာခက်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ပတ်ဝန်းကျင်မှာသောက်စား၊ခိုး၊ဆိုး၊လု၊နှိုက်တဲ့သူတွေနဲ့ပြည့် နှက်နေတဲ့အပြင်နေ့စဉ်အသက်ရှင်တဲ့ပုံစံဖြစ်နေလို့ပါ”လို့အူဖဟုရဟာပြောခဲ့ပါတယ်။

၁၉၉၃ ခုနှစ် ၁၃ ပတ်အလှူငွေအားဖြင့် ပြင်ပသာသနာပြုတရားဟောဆရာ များကိုစေလွှတ်နိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဟင်ဘာလူမျိုးစုအူဖဟုရတို့ အိမ်ထောင်မိသားစု ထံရောက်ရှိလာပြီး၊ ဟင်ဘာလူမျိုး ပတ်ဝန်းကျင်အတွက်ကောင်းကြီး ဖြစ်စေခဲ့ပါ တယ်။ယခု၁၃ပတ်အလှူငွေကိုရက်ရောစွာပေးလှူခြင်းဖြင့်၊နာမီးဘီးယား ဟင်ဘာလူ မျိုးစုများထံကောင်းကြီးများဆက်လက်ရောက်ရှိစေရန်၊ကူညီရာ၌ပါဝင်ပေးကြရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါတယ်။

-၀-

“ဘုရားသခင်ကိုသိရှိလိုခြင်း”

ဩဂုတ်လ(၂၃)ရက်၊ ရေးသားသူ-ကာဇူဗာကွာ(နာမီးဘီးယာ)
အလွန်ပူပြင်းခြောက်သွေ့သော နာမီးဘီးယာကန္တာရအတွင်း၌နှစ်၁၀၀ကျော် နေထိုင်ကျက်စားသော၊ ဟင်ဘာလူမျိုးစုသည်ရေရရှိရန် ဆိတ်၊နွားတွေနဲ့လှည့်လည် နေထိုင်ကြပါတယ်။ မိုးတွင်းကာလမှာ မိမိနေရပ်သို့ ပြန်လာပြီး၊ ပြောင်းဖူးစိုက်ကြပါ

တယ်။ ကာဇူဗာကွာသည် ၂၄ နှစ်အရွယ်ကလေး၃ယောက်မိခင်၊ဟင်ဘာလူမျိုးဖြစ်ပါ တယ်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ ၁၃ပတ်အလှူငွေဖြင့် သာသနာပြုတရားဟောဆရာများကို စေ လွှတ်နိုင်ခဲ့သောကြောင့်၊ ကာဇူဗာကွာသည် ဘုရားအကြောင်းကိုသိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နာမီးဘီးယာကန္တာရအိမ်ရှေ့ ၌ သူစိမ်းတစ်ယောက်ကိုတွေ့ရလို့ကာဇူဗာကွာ စိတ်ဝင်စားခဲ့ပါတယ်။ တစ်ခါမှမတွေ့ဘူးတဲ့ သူစိမ်းကို တစ်ခါမှမရောက်ဘူးတဲ့ ဘု ရားကျောင်းသို့သွားရန် ဖိတ်ကြားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ယခုလို ဖိတ်ကြားခြင်းခံရတဲ့အ တွက် သူမ ပျော်ရွှင်ခဲ့ပါတယ်။

ဥပုသ်နေ့ရောက်တဲ့အခါ အရိပ်ကောင်းတဲ့သစ်ပင်အောက်မှဝတ်ပြုကိုးကွယ် တဲ့နေရာအထိ ၁၅မိနစ်ခန့်ခြေလျင်လျှောက်ခဲ့ရပါတယ်။ တခြားမိခင်နဲ့ကလေးသူငယ် တွေလည်းခြေလျင်လျှောက်ပြီး ဝတ်ပြုခြင်းအစီအစဉ်မှာ ပါဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။ အိမ် ထောင်မိသားစု ၁၅ ခုလောက် ပါဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းအတွေ့အကြုံက ကာဇူဗာကွာအတွက် စိမ်းနေပါတယ်။ တရားဟောဆရာဟာဓမ္မသီချင်းသီဆိုပြီးတရားဟောပါတယ်။ ကာဇူ ဗာကွာအတွက် သီချင်းကခက်ခဲခဲ့ပါတယ်။ သီချင်းစာသားမှာပါတဲ့ ဘုရားသခင်အ ကြောင်းသူမတစ်ခါမှမကြားဖူးပါ။ ဒါပေမယ့် သီချင်းကိုသူမ နှစ်သက်ပါတယ်။ သီချင်း စာသားအတိုင်း လူသားတွေလိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းပေးတဲ့ ဘုရားသခင်အ ကြောင်းကြားသိရတဲ့အခါ ပျော်ရွှင်ခဲ့မိပါတယ်။ တရားဟောချက်ကတော့ နောင်တ တရားနဲ့သက်ဆိုင်ပါတယ်။ တရားဟောဆရာတရားဟောပြီးတဲ့အခါ ကယ်တင်ခြင်းရ ရန်နောင်တရဖို့လိုအပ်ကြောင်း သဘောပေါက်ခဲ့ပါတယ်။

ဥပုသ်နေ့၊ ဆရာလာတိုင်း သူမ ဒီသစ်ပင်အရိပ်ဆီအမြဲတမ်းလာရောက်ဝတ် ပြုကိုးကွယ်ခဲ့ပါတယ်။ တရားဟောဆရာဟာ နာမီးဘီးယာရဲ့ တခြားနေရာသို့ပြောင်း သွားတဲ့အခါ၊ ကျမ်းစာသင်ပေးတဲ့ဆရာတစ်ယောက်ဟာ တစ်လ၂ခါလောက် ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်မှုမှာလာပြီးဦးဆောင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ကာဇူဗာကွာဟာ တရားဟောအစည်း အဝေးတိုင်းမှာတက်ရောက်ပြီး၊ဆုတောင်းစည်းဝေးတိုင်းမှာလဲအမြဲတက်ရောက်ခဲ့ပါ တယ်။ ၂ပတ်တာ ကျင်းပတဲ့တရားပွဲမှာဆိုရင်၊ ဆရာဟာ ပိတ်ကားချပ်ပေါ်မှာရုပ်ပုံ

တွေထိုးပြပြီး ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရားသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ ပိတ်ကားပေါ်ကရုပ်ပုံတွေကိုကြည့်ပြီး သူမ ပျော်ရွှင်ခဲ့မိပါတယ်။

သို့သော်တရားပွဲအပြီး နှစ်ခြင်းခံရန်၂၅နှစ်နာမည်ပေးတဲ့အခါ ကာဇူဗာကွာက တော့ နာမည်စာရင်းမပေးနိုင်ခဲ့ပါ။ နှစ်ခြင်းခံမယ့်သူ၂၅ဦးနဲ့ သူတို့ရဲ့မိသားစုမိတ်ဆွေ တွေအတွက်နောက်တွဲကားလေးတစ်စီးစီစဉ်ပေးပြီး၊အနီးဆုံးမြို့မှာရှိတဲ့သတ္တမနေ့အ သင်းဘုရားကျောင်းသို့သွားခဲ့ပါတယ်။ လမ်းလျှောက်သွားတဲ့အခါ ၇နာရီ ကြာပါ တယ်။ ကာဇူဗာကွာဟာ အိမ်ကနွားတွေကိုကျောင်းရပါတယ်။ သူမ ဘုရားကျောင်း ကိုလိုက်သွားရင် သူမရဲ့မိသားစုက သူမကိုစိတ်ဆိုးမှာကို သူမ မလိုချင်ပါ။

ဒါပေမယ့် ကာဇူဗာကွာဟာနှစ်ခြင်းခံရန်ဆန္ဒရှိပါတယ်။ ဘုရားကိုသူမချစ်တဲ့ အတွက် သူမရဲ့နှလုံးသားကို ပေးအပ်ချင်ခဲ့မိတယ်။ “ဘုရားသခင်ကိုကျမရဲ့ကယ်တင် ရှင်ဖန်ဆင်းရှင်အဖြစ်ချစ်ပါတယ်”လို့ ပြောပြီး၊ “ကျွန်မတောင်းလျှောက်တဲ့အခါ ကိုယ် တော်ပြင်ဆင်ပေးပါတယ်” လို့ထပ်မံပြောပြခဲ့ပါတယ်။ “ကိုယ်တော်မစပါ”လို့ ညမ အိပ်ခင်၊နံနက်နိုးထတိုင်း၊ဆုတောင်းချက်တိုတိုရိုးရိုးလေးတောင်းလျှောက်ခဲ့ပါတယ်။

အရာအားလုံးထက်ဘုရားကိုသိချင်စိတ်ကသူမရဲ့စိတ်ထဲမှာနေရာယူထားပါ တယ်။ အခြားဟင်ဘာလူမျိုးနဲ့မတူ။ကာဇူဗာကွာဟာ ကျမ်းစာဖတ်နိုင်ရန်စာကြိုးစား သင်ယူခဲ့ပါတယ်။သူမမှာတော့ကျမ်းစာအုပ်မရှိသေးပါ။ကျမ်းစာအုပ်ဟာဟင်ဘာ ဘာ သာစကားနဲ့ထုတ်ဝေနိုင်ရန်အဓိကကျတဲ့ကဏ္ဍဖြစ်ပါတယ်။“ကျွန်မကျမ်းစာအုပ်လို ချင်ပါတယ်၊ဘုရားသခင်ကိုပိုမိုသိနိုင်ရန်ဖြစ်ပါတယ်” လို့ ကာဇူဗာကွာပြောခဲ့ပါတယ်။

နာမီးဘီးယားဒေသ ဟင်ဘာလူမျိုးကြားက သာသနာပြုလုပ်ငန်းအတွက်ဆု တောင်းပေးကြပါ။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်၁၃ပတ်အလှူငွေအားဖြင့် ဟင်ဘာလူမျိုးစုအတွင်းပြင် ပသာသနာကိုစတင်နိုင်ခဲ့ပြီး ဘုရားရှင်ကိုသိရှိနိုင်ရန်အစပျိုးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ယခု သုံးလ ပတ်အလှူငွေအားဖြင့်ကယ်တင်ခြင်းသတင်းကောင်းကိုဟင်ဘာလူမျိုးစုများနှင့်နာမီး ဘီးယားဒေသရှိအခြားလူမျိုးများအတွင်း ဆက်လက်ပျံ့နှံ့သွားစေရန်သာသနာပြုလုပ် ငန်းအတွက် အသုံးပြုသွားမှာဖြစ်ပါတယ်။ ရက်ရောစွာထည့်ဝင်လှူဒါန်းတဲ့အယောက် စီတိုင်းကို အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်....။

“အံ့ဩဖွယ်မိုးရေချိန်”

ဩဂုတ်လ(၃၀)ရက်၊

ရေးသားသူ-တီယာပါနာ

အလွန်ပူပြင်းတဲ့နာမီးဘီးယား ကန္တာရထဲမှာဟင်ဘာလူမျိုးစုများဟာ နေထိုင် လာခဲ့တာနှစ်၁၀၀ လောက်ရှိပါပြီ။ဟင်ဘာလူမျိုးစုဟာမိုးရာသီမှာတော့ရွာမှာနေထိုင် ပြီး ဆိတ်၊နွားများမွေးမြူပြီး ပြောင်းဖူးစိုက်ကြပါတယ်။ အခြားရာသီမှာတော့ ရေရရှိ ရန်သစ်ခေါင်းထွင်းထားတဲ့နေရာတွေကိုလှည့်လည်သွားလာကြပါတယ်။

တီယာပါနာဟာ အိုကွာပါဝီကျေးရွာရဲ့ရွာသူကြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကျေးရွာဟာ မိသားစု၁၅စုနဲ့ဖွဲ့စည်းထားပြီး လှည့်လည်သွားလာခြင်းမရှိ၊ အခြေချနေထိုင်တဲ့ နာမီး ဘီးယားဒေသရဲ့မြောက်ပိုင်းမှာနေထိုင်တဲ့သူတွေဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ် ၁၃ပတ်အ လှူငွေအားဖြင့် ရောက်ရှိလာတဲ့ သာသနာပြုဆရာများမှတစ်ဆင့် ဘုရားသခင်အ ကြောင်းကြားသိခဲ့ရသော တီယာပါနာရဲ့အကြောင်းကိုတင်ပြသွားပါမယ်။

တီယာပါနာရဲ့အသက်ကတော့၈၂လို့မှန်းဆမိပါတယ်။ သူ့မှာဇနီး၄ယောက်နဲ့ သားသမီးများရှိပြီးမြေးများစွာရှိပါတယ်။ တီယာပါနာဟာ ပထမဦးဆုံးဘုရားသခင်အ ကြောင်းကိုသူ့မိဘတွေထံကကြားခဲ့ရပါတယ်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်၁၃ပတ်အလှူငွေအားဖြင့် သတ္တမနေ့အသင်းတော်ရဲ့ သာသနာပြုဆရာများမတိုင်မီ ဆယ်စုနှစ်သုံးစုခန့်စောပြီး ရောက်ခဲ့တဲ့၊ ပေါ်တူဂီလူဖြူသာသနာပြုဆရာတစ်ယောက်ထံမှ သူ့ရဲ့မိဘများဟာ ဘု ရားသခင်အကြောင်းကို ကြားသိခဲ့ရပါတယ်။

ဘုရားသခင်ရဲ့နာမတော်၊ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းပြီးရိုသေရမယ့်လို့မိဘများရဲ့ ပြောစကားကိုနားထောင်ဖို့ရွေးချယ်ခဲ့ပါတယ်။ တီယာပါနာဟာ ရွာသူကြီးဖြစ်လာချိန် မှာတော့ သတ္တမနေ့အသင်းကသာသနာပြုဆရာကို သူ့ရဲ့ရွာသူရွာသားများထံ ဘုရား သခင်ရဲ့အကြောင်းလာရောက်သင်ကားပေးရန်တောင်းဆိုခဲ့ပါတယ်။သာသနာပြုဆ ရာကဥပုသ်တော်နေ့မှာရွာကိုလာပြီး အရိပ်ကောင်းတဲ့သစ်ပင်အောက်မှာစုရုံးပြီးကျမ်း

စာသင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ တီယာပါနာဟာအခြားဟင်ဘာလူမျိုးတွေလိုပဲကျောင်းမတက် ခဲ့ရပါ။ ဒါပေမယ့်ဘုရားသခင်အကြောင်းကိုဂရုတစိုက်နားထောင်ခဲ့ပါတယ်။

သာသနာပြုဆရာဦးဆောင်ပြီး ၂ပတ်တရားပွဲကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ သစ်ပင်နဲ့အနဲ ငယ်ဝေးတဲ့မြေပြင်များထဲထိုးပြီးပိတ်ကားပေါ်ရုပ်ပုံထိုးကာတရားပွဲပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။

တီယာပါနာတရားပွဲသို့ သွားရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားအကြောင်းသိရန် ပိုမို သင်ယူချင်မိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တီယာပါနာဟာ စိတ်ပူပန်မှုကြောင့်တရားစကားကို ကောင်းကောင်း အာရုံမစိုက်နိုင်ခဲ့ပါ။ သူတို့ဒေသမှာ လအတော်ကြာနေပါပြီ။ ပုံမှန်မိုး ရွာသွန်းမှုလည်းမရှိခဲ့ပါ။

သာသနာပြုဆရာဟာတီယာပါနာရဲ့ သောကရောက်မှုကိုသိတဲ့အတွက်မိုးရွာ ရန်ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ မိုးကောင်းကင်တံခါးများကိုဖွင့်ပြီးမိုးရွာသွန်းစေကာဟင်ဘာ လူမျိုးများကို အလုပ်အကိုင်ပြန်လည်လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် တပတ်ပတ်လုံးဘု ရားသခင်ထံအသနားခံဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။

တရားပွဲဒုတိယအပတ်ရဲ့အစမှာမိုးစတင်ရွာသွန်းခဲ့ပါတယ်။မိုးရာသီမရောက် ခင် ၂လအလိုမှာမိုးစတင်ရွာခဲ့ပါတယ်။ ခြောက်သွေ့တဲ့မြေစိုစွတ်ရုံသာမိုးရွာပြီး ညနေ တရားပွဲမစခင်မိုးစဲသွားခဲ့ပါတယ်။ နောက်လေးလအကြာမှာ မိုးဆက်လက်ရွာတဲ့အ တွက်ဟင်ဘာလူမျိုးတွေ ပျော်ရွှင်ခဲ့ရပါတယ်။ “ဘုရားသခင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပြင် ဆင်ပေးမယ်ဆိုတာသိပါတယ်” လို့ တီယာပါနာ ပြောခဲ့ပါတယ်။

တရားပွဲပြီးသွားတဲ့အခါရွာထဲမှာပြောင်းလဲမှုကိုသူတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ရွာသား တွေဟာအရက်သရေစာမသောက်၊ရန်မဖြစ်၊မခိုးယူတော့ပါ။ ဘုရားသခင်ဟာသူတို့နဲ့ အတူရှိကြောင်းတီယာပါနာတွေ့မြင်ခဲ့ရပါတယ်။ သူစိတ်ပျော်ရွှင်ခဲ့ရပါတယ်။

သူ့ရဲ့ရွာမှာ သတ္တမနေ့အသင်းဘုရားကျောင်းတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ရန် ထက်တခြားဘာမှသူထပ်ပြီး မလိုချင်တော့ပါ။ အနီးဆုံးဘုရားကျောင်းဟာ ၇နာရီ လျှောက်သွားမှ ရောက်တဲ့မြို့လေးမှာရှိလို့ဖြစ်ပါတယ်။အခြားဟင်ဘာလူမျိုးတွေလိုပဲ တီယာပါနာမှာကားမရှိပါဘူး။ သတ္တမနေ့အသင်း ဘုရားကျောင်းဆောက်ရန်မြေကွက် ကိုတီယာပါနာလှူဒါန်းလိုက်ပါတယ်။

“ကျွန်တော်တို့ဘုရားရှိခိုးဖို့ဘုရားကျောင်းတစ်ဆောင်လိုချင်ပါတယ်” လို့တီယာပါနာပြောခဲ့ပါတယ်။ သစ်ပင်အရိပ်အောက်မှာဘုရားရှိခိုးချိန်၊ကလေးအယောက် ၃၀မှ၆၀၊ ပုံမှန်လာရောက်ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြပါတယ်။ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဂုဏ်တော်ချီးမွမ်းသံတွေနားထောင်ရပါတယ်။ သာသနာပြုဆရာထံမှ ကျမ်းစာပုံပြင်တွေ ကြားရပါတယ်။ တခြားနေ့များမှာတော့တဲတိုင်းသို့သွားပြီး ကျမ်းစာသင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ တီယာ ပါနာနဲ့ရွာသူ၊ရွာသားများဟာ ဘုရားသခင်အကြောင်း ပိုမိုသိချင်ခဲ့ကြပါတယ်။ “ကျွန်ုပ်တို့ဟာဘုရားသခင်ရဲ့ပုံသဏ္ဍာန်နဲ့အညီဖန်ဆင်းခြင်းခံရတဲ့အတွက်၊ကိုယ်တော်နဲ့တူ ချင်ပါတယ်” လို့တီယာပါနာပြောခဲ့ပါတယ်။

နာမီးဘီးယားဒေသကဟင်ဘာလူမျိုးများအတွက်ဆုတောင်းခြင်းသတိရပေးကြပါ။ ၁၉၉၃ခုနှစ်၁၃ပတ်အလှူငွေအားဖြင့်သာသနာပြုများကိုစေလွှတ်ပြီး ဟင်ဘာလူမျိုးစုအတွက်ကောင်းကြီးများဖြစ်စေပြီး၊တီယာပါနာရဲ့ကျေးရွာလေးမှာတရားပွဲများကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါတယ်။၁၃ပတ်အလှူငွေအားဖြင့်ဟင်ဘာလူမျိုးများအတွက်ဆက် လက်ပြီးကောင်းကြီးဖြစ်စေရန် ရက်ရောစွာလှူဒါန်းပေးကြပါ.....။

- ၀ -

“အရက်သောက်စားခြင်းဖြင့်၊ခိုးဝှက်ခြင်းနှင့်ဘုရားသခင်”

စက်တင်ဘာလ(၆)ရက်၊ ရေးသားသူ-ဗေသယ်လ်၊(ဇမ်ဘီးယာ)

ရူစန်ဂူ(Rusangu)တက္ကသိုလ်မှာအရက်ဖြတ်ရန်နာမည်စာရင်းသွင်းခဲ့ပါတယ်။ ဗေသယ်လ်ဟာသတ္တမနေ့အသင်းတော်ရဲ့တက္ကသိုလ်မှာတက်ရောက်ခွင့်ရမယ်ဆိုရင် သူ့ဘဝအသက်တာပြောင်းလဲသွားမှာလို့ယူဆခဲ့လို့ပါ...။

ဗေသယ်လ်ဟာသတ္တမနေ့အသင်းသားအဖြစ်ကြီးပြင်းခဲ့ပြီး၊သူ့ရဲ့မိခင်ဆုံးပါးသွားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း အရက်စတင်သောက်ခဲ့ပါတယ်။ အမေကိုဆုံးရှုံးလိုက်ရတဲ့ ၁၅ နှစ်သားအရွယ်ကောင်လေးဟာ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့တိုက်တွန်းမှုကြောင့်၊ သူ့ခံစားနေရ

တာတွေမေ့ပျောက်ရန်အရက်ကိုစတင်မြည်းစမ်းခဲ့ပါတယ်။မကြာမီအရက်သောက်လေ့သောက်ထရှိလာပြီး နေ့တိုင်းအရက်ကို ဂုဏ်ကြာသောက်ခဲ့ပါတယ်။

အထက်တန်းကျောင်းပြီးတဲ့နောက် ရှုစန်ဂူတက္ကသိုလ်ရဲ့အကြောင်းကို တီဗီမှာကြည့်လိုက်ရပါတယ်။ဒီတက္ကသိုလ်မှာအရက်သရေစာကင်းစင်တဲ့အတွက်ဒီတက္ကသိုလ်တက်ရင် သူ့ဘဝဟာ ပိုမိုကောင်းမွန်လိမ့်မယ်လို့မျှော်လင့်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တက္ကသိုလ်ရောက်တဲ့အခါ သူ့ရဲ့အကျင့်ကို မပြုပြင်ခဲ့ပါ...။ တက္ကသိုလ်ရဲ့ လယ်ထဲမှာ တိတ်တဆိတ် အရက်သောက်ခဲ့ပါတယ်။ အရက်သမားသူငယ်ချင်း အသစ်တွေ့ခဲ့ပြီး တစ်ခါတရံအရက်သောက်ပြီးဘုရားကျောင်းတက်ခဲ့ပါတယ်။မျှော်လင့်ချက်မဲ့နေတဲ့ အခြေအနေပါပဲ.....။

တစ်ညမှာတော့ဗေသယ်လ်နဲ့သူငယ်ချင်း၃ယောက်ဟာအရက်သောက်ဖို့ငွေလိုတာနဲ့ အမျိုးသားအဆောင်ထဲကမေ့ယာတွေကို ခိုးယူခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဖမ်းခံခဲ့ရပါတယ်။

ထောင်ထဲရောက်တဲ့အခါသူ့ဘဝအကြောင်းပြန်တွေ့နိုင်ဖို့အချိန်အများကြီးရခဲ့ပါတယ်။ ခိုးမှုနဲ့အပြစ်ဒဏ်ခံရမယ်ဆိုတာသူသိပါတယ်။ လွတ်မြောက်ဖို့မျှော်လင့်ချက်သိပ်မရှိပါ။ဒီအချိန်မှာဘုရားသခင်ရှေ့မှာနှိမ့်ချစွာနဲ့နောင်တရခဲ့ပါတယ်။“အဖဘုရားသခင်ကျွန်တော့်ရဲ့အသက်တာကိုပြောင်းလဲနိုင်ရန်ကိုယ်တော်သင်ပေးတဲ့သင်ခန်းစာလို့မှတ်ယူပါတယ်။ ဤထောင်တွင်းမှလွတ်မြောက်နိုင်ရန်ကူညီပေးပါ။ ကိုယ်တော်ကူညီပေးလျှင်အသက်တာပြောင်းလဲပြီးပိုကောင်းတဲ့လူတစ်ဦးဖြစ်ရန်ကတိပြုပါတယ်” လို့ ငိုပြီး ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။

၁၅ ရက်ကြာပြီးဘာအကြောင်းပြချက်မှမရှိဘဲ၊ဗေသယ်လ်နဲ့သူငယ်ချင်း၃ယောက်ကိုလွတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ရှုစန်ဂူတက္ကသိုလ်ကလဲသူ့ကို ပြစ်မှုကျူးလွန်သူဖြစ်ပေမဲ့ကျောင်းသားအဖြစ် ပြန်လက်ခံခဲ့ပါတယ်။ဘုရားသခင်ဟာသူ့ရဲ့ဆုတောင်းချက်ကိုကြားပြီး အခွင့်အရေးထပ်ပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ ဗေသယ်လ် နားလည်ခဲ့ပါတယ်။

ထောင်ကျစဉ်ဘုရားသခင်ကို သူကတိပေးခဲ့တာကိုသတိရပြီးသူ့အသက်တာပြောင်းလဲခဲ့ပါတယ်။

အရက်ဖြတ်ပြီး ကျမ်းစာသင်ယူခဲ့ပါတယ်။ ထောင်ကလွတ်ပြီး လအနည်းကြာမှာနှစ်ခြင်းခံယူခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်ထံသို့လှည့်လုံးသားကိုပေးအပ်ခဲ့ပါတယ်။

ဆရာ၊ဆရာမများနဲ့ကျောင်းသူကျောင်းသားများဟာဗေသယ်လ်ရဲ့မယုံနိုင်စရာအသက်တာပြောင်းလဲခြင်းကို တွေ့မြင်ကြပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ရဲ့အကောင်းဆုံးကျောင်းသားဆုပေးပွဲအခမ်းအနားမှာလူအများအံ့ဩစရာတစ်ခုအဖြစ်ဗေသယ်လ်ကိုကျောင်းကအကျင့်စာရိတ္တအပြောင်းလဲနိုင်ဆုံးကျောင်းသားအဖြစ်ဂုဏ်ပြုခဲ့တဲ့အရာကို အားလုံးတွေ့မြင်ခဲ့ကြရပါတယ်။

ယနေ့မှာတော့ ဗေသယ်လ်ဟာ ကျောင်းတော်ကြီးရဲ့ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအဖြစ်သော်ငှား၊အသင်းတော်ရဲ့မီဒီယာအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအဖြစ်လုပ်ကိုင်နေပါတယ်။လောလောဆယ်မှာတော့ကျောင်းတော်ကြီးကနေခဏထွက်ပြီး၊သတင်းရေးသူ၊ သတင်းပြန်ကြားသူနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးသူအဖြစ် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိပါတယ်။ကျောင်းတော်ကြီးကိုပြန်ရောက်ရင်ဘာသာရေးဘွဲ့ယူပြီးတရားဟောဆရာအဖြစ်လုပ်ကိုင်ရန် စိတ်ဆန္ဒရှိပါတယ်။

ဘုရားသခင်ဟာသူ့အသက်တာကိုပြောင်းလဲပေးသလိုအသက်တာပြောင်းလဲပေးရန်တောင်းဆိုတဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမဆို ပြောင်းလဲပေးနိုင်ပါတယ်။ ဗေသယ်လ်က “ရှုစန့်ဂူက အရက်ရဲ့ကျေးကျွန်ဖြစ်နေတဲ့ကောင်လေးတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်တာကို ပြောင်းလဲပေးခဲ့ပါတယ်” လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

၂၀၀၉ ခုနှစ် ဒုတိယသုံးလပတ်အလှူငွေများအားဖြင့် ရှုစန့်ဂူတက္ကသိုလ်ရဲ့စာကြည့်တိုက်ဆောက်လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဗေသယ်လ်ဟာ သင့်အလှူငွေများအားဖြင့် ကောင်းကြီးခံစားရတဲ့ကျောင်းသားထဲကတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ယခု၃ပတ်အ

လူငွေများအားဖြင့်ဇမ်ဘီးယားနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ လူငယ်များအတွက်ကောင်းကြီးဖြစ်စေရန် ရက်ရောစွာပါဝင်လှူဒါန်းကြပါစို့.....။

“နိမိတ်လက္ခဏာများနှင့်ဆေးရုံ”

စက်တင်ဘာလ(၁၃)ရက်၊ ရေးသားသူ-မာဝါတီ၊ဇမ်ဘီးယား

စာစစ်သူအမှာစကား .။ ။ ယခုသုံးလပတ်အလှူငွေများသည်ဇမ်ဘီးယားနိုင်ငံချီဘွန်ဘိုမြို့ ၌ရှိသောချီတန်ဒါလူမန်ဘာ သတ္တမနေ့အသင်းတော်ပိုင်ဆေးရုံအတွက်လိုအပ်သောစားဖိုဆောင်နှင့်အဝတ်လျှော်ရန်အဆောင်ကိုဆောက်လုပ်ရန်အတွက်အသုံးပြုသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မာဝါတီမာဝမ်ဘာဒီဟာ ကလေးအထူးကုဆရာဝန် တစ်ယောက်ဖြစ်သလို သတ္တမနေ့အသင်းတော်ရဲ့ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်လဲဖြစ်ပါတယ်။ သူမဟာချီတန်ဒါလူမန်ဘာဆေးရုံ၏ဘုရားသခင်ရဲ့ အံ့ဖွယ်ပို့ဆောင်မှုအဖြစ်အပျက်ကိုမျက်ဝါးထင်ထင်မြင်တွေ့ခဲ့သူတစ်ဦးလည်းဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ ဆေးရုံတည်ထောင်နိုင်ခဲ့ကြောင်းသက်သေခံခဲ့ပါတယ်။

ချီတန်ဒါလူမန်ဘာ ဆိုတာလူမျိုးနွယ်ခေါင်းဆောင်ရဲ့ နာမည်ဖြစ်ပြီး၊ ဇမ်ဘီယာနိုင်ငံမြောက်ပိုင်းမှာဆေးရုံဆောက်ရန်မြေ ၂၄ဧကကို လှူဒါန်းခဲ့တဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ ဒီမြေပေါ်မှာမိမိအကျိုးအမြတ်အတွက်မဟုတ်၊အများအကျိုးအတွက်ရှေးရှုပြီးလုပ်ဆောင်မယ့်ခရစ်ယာန်အဖွဲ့အစည်းနဲ့ပူးပေါင်းတည်ဆောက်ခဲ့တဲ့အခြေခံအဆောက်အအုံလေးတစ်ခု စတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။

နဂိုအစီအစဉ်ကတော့ဒီအဆောက်အအုံကိုဆေးရုံအဖြစ်အသုံးပြုပြီး၊ဇမ်ဘီးယားအစိုးရလက်ထဲအပ်နှံရန် ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်မျိုးနွယ်စု ခေါင်းဆောင်နှင့်ခရစ်ယာန်အဖွဲ့အစည်းမှ ခေါင်းဆောင်များမှသတ္တမနေ့အသင်းတော်သို့ “ဒီဆေးရုံကို တာဝန်ယူပြီး မာဝါမိဆေးရုံလို လူသားတွေရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ စိတ်ဝိညာဉ် ကျန်းမာရေးအတွက်စောင့်ရှောက်ကုသမှုလုပ်ပေးနိုင်မလား” လို့ ပြောဆိုကမ်းလှမ်းခဲ့ပါတယ်။

မာဝါမီသတ္တမနေ့အသင်းတော်ရဲ့ဆေးရုံဟာဇမ်ဘီးယားနိုင်ငံတောင်ပိုင်းမှာ တည်ရှိပါတယ်။ ဆေးရုံနဲ့ဆေးရုံတည်ဆောက်ရန်လှူဒါန်းသောမြေကြီးကိုသတ္တမနေ့ အသင်းတော်သို့ပေးအပ်ပြီး၊ကိုယ်ကျိုးအတွက်မဟုတ်၊ဒေသလူထုအကျိုးအတွက် ဖွင့်လှစ်ရန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဘနှစ်အတွင်း ဆေးရုံဖွင့်လှစ်ပြီးလုပ်ငန်းများ လည်ပတ်ခြင်း ဖြင့်ကျေးရွာလူထုအတွက် ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုများ ဖြည့်စွက်ပေးနိုင်မှာဖြစ် ပါတယ်။

“ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာ ကျွန်မတို့ ဆေးရုံဆောက်နိုင်ရန် လမ်းပွင့်လာခဲ့ပါ တယ်။ဒါဟာဘုရားသခင်ပေးတဲ့ဆုကျေးဇူးပါပဲ” လို့ မာဝါတီ ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

ဒီဆေးရုံရဲ့အနီးအနားမှာအများဆုံးနေထိုင်သူတွေကတော့တောင်ယာလုပ် ကိုင်တဲ့သူတွေဖြစ်ပါတယ်။ ပြောင်းဖူးစိုက်ကြပါတယ်။ မိသားစု စားလောက်ရုံသာ စိုက်ပျိုးနိုင်ပြီး အပိုဝင်ငွေတော့မရကြပါ...။ ဆေးရုံမဖွင့်ခင် သတ္တမနေ့အသင်းတော် ဘုရားကျောင်းရဲ့ဆေးရုံမှာကြမ်းခင်းနဲ့ ရေပိုက်သွယ်ခြင်းများကို ထည့်သွင်းတည် ဆောက်ခဲ့ပါတယ်။ဆေးရုံဝင်းထဲမှာတော့ရေတွင်းတူးထားပါတယ်။ဇမ်ဘီးယားနိုင်ငံ ရဲ့သမ္မတဖြစ်တဲ့သတ္တမနေ့အသင်းသားတစ်ဦးဟာ ကိုယ်ပိုင်ငွေစိုက်ထုတ်ပြီးဆေးရုံ ဆောက်လုပ်ရေးမှာပါဝင်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဇမ်ဘီးယားမြောက်ပိုင်းယူနီယံရဲ့ကျန်းမာရေး ဌာနညွှန်ကြားရေးမှူးဖြစ်တဲ့ မာဝါတီ ကပြောပြခဲ့ပါတယ်။

“ဘုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်နိုင်ငံရဲ့ခေါင်းဆောင်ဟာ ဆေးရုံ ဆောက်လုပ်ရေးပြန်လည်ပြုပြင်ရေးကိစ္စမှာ စိတ်ဝင်စားမှုရှိပြီး ကိုယ်ပိုင်ငွေကြေး စိုက်ထုတ်ကာပါဝင်ကူညီခဲ့ပါတယ်” လို့ မာဝါတီကပြောပြခဲ့ပြီး၊ သမ္မတကိုယ်တိုင် ဆေးရုံဖွင့်ပွဲတက်ရောက်ကာ၊ကိုယ်တိုင်ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ပါတယ်။

၂၀၂၃ အောက်တိုဘာလမှာ ဆေးရုံဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကျင်းပခဲ့ပြီး၊ သမ္မတ ကြီးဟာကန်ဒါဟီချီလဲမာဟာ ဆေးရုံအတွက် မီးစက်နဲ့ရင်ခွဲရုံတည်ဆောက်နိုင်ရန်နိုင်

ငံတော်အနေနဲ့ မတည်ငွေပေးမှာဖြစ်ကြောင်း ကတိပေးခဲ့ပါတယ်။ ဇမ်ဘီးယားနိုင်ငံ မှာမိုးခေါင်ရေရှားတဲ့အတွက် မီးအားပြတ်တောက်မှု မကြာခဏဖြစ်ပါတယ်။

ဆေးရုံဖွင့်ပြီး၅လအကြာမှာမီးစက်အသုံးပြုနိုင်ပြီး၊ရင်ခွဲရုံကတော့မာဝါတီ ဟာသတင်းယူသူသတ္တမနေ့အသင်းသားနဲ့တွေ့ဆုံချိန်မှာဆောက်လုပ်ဆဲဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဆေးရုံဟာလူထုကျန်းမာရေးအတွက်အထောက်အကူဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်။ ဆက်ပြီးမာဝါတီက “ဒီဆေးရုံတည်ရှိခြင်းနဲ့ကျွန်မတို့တွေရဲ့ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက် မှုလေးတွေဟာသူတို့တွေရဲ့နာကျင်မှုတွေကိုသက်သာစေပါတယ်” လို့ပြောခဲ့ပါတယ်။

ဒီဆေးရုံမရှိခင်တုန်းက၊အနီးဆုံးဆေးရုံဟာ၅၅မိုင်ဝေးပါတယ်။အရေးပေါ် ကားတစ်စီးသာရှိတဲ့အတွက်ကျောက်ခင်းလမ်းပေါ်မှာကြမ်းတမ်းစွာမောင်းနှင်ပြီးလူ နာများကိုအလှည့်ကျသယ်ယူပို့ဆောင်ခဲ့ရပါတယ်။မိခင်များဟာဒီဆေးရုံကိုမရောက် ခင်သေဆုံးသွားကြရပါတယ်။

ယခုသတ္တမနေ့အသင်းတော်ဆေးရုံမှာစားဖိုဆောင်နဲ့အဝတ်လျှော်ရန်အ ဆောင်လိုအပ်လျက်ရှိပါတယ်။မီးဖိုဆောင်ကတော့လူနာများသာမက၊လူနာစောင့် များအတွက်ပါ ချက်ပြုတ်ရန်ဖြစ်ပါတယ်။ “အာဖရိကမှာတော့ လူနာတစ်ယောက် ဆေးရုံတက်ရင်လူနာစောင့်၅ယောက်ခန့်အတူပါလာတတ်ပါတယ်။ဒါကြောင့်သူတို့ စားသောက်နိုင်ရန်စားဆိုင်ဆောင်လိုအပ်ပါတယ်။

အဝတ်လျှော်စက်နဲ့အခြောက်ခံစက်များကိုအသုံးပြုခြင်းဖြင့်လူနာများ၏ ကျန်းမာရေးအတွက်အထောက်အကူဖြစ်စေပါတယ်။ ယခု လူနာများရဲ့အဝတ်များ ကိုသစ်ပင်ခြေရင်းမှာလျှော်ဖွတ်ရပါတယ်။

ယခု၃ပတ်အလှူငွေဟာ ဇမ်ဘီးယားနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ချီတန်ဒါလူမန်ဘာသတ္တမ နေ့မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော်ဆေးရုံမှာလိုအပ်နေတဲ့စားဖိုဆောင်နဲ့အဝတ်လျှော်ရန် အဆောင်ဆောက်လုပ်ရာမှာလူ့ဒါန်းသွားမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ရက်ရောစွာပါဝင်ကြပါ ရန်တိုက်တွန်းလိုပါတယ်။ ဘုရားသခင်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသွန်းလောင်းချပေးပါစေ။

“အသက်တာများကိုပြောင်းလဲပေးသောဆေးရုံ”

စက်တင်ဘာလ(၂၀)ရက်၊ ချီတန်တာလူမန်ဘာဆေးရုံ၊ဇမ်ဘီးယားနိုင်ငံ၊

စာစစ်သူအမှာစကား။ ။ ယခုသုံးလပတ်အလှူငွေဟာ ချီတန်ဘာသတ္တမနေ့ အသင်းတော်ဆေးရုံရဲ့စားဖို့ဆောင်နဲ့အဝတ်လျှော်အဆောင်ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် အသုံးပြုမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဆေးရုံကို ဇမ်ဘီးယားနိုင်ငံရှိ ချီဘိုဒိုမြို့မှာ ၂၀၂၃ခုနှစ်က ဆောက်လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ချီတန်ဒါလူမန်ဘာဆေးရုံဟာကျေးလက်တောရွာ၊လယ်သမားများနေထိုင် တဲ့ဒေသမှာတည်ရှိပါတယ်။သက်ကယ်မိုးထားတဲ့အိမ်များနဲ့ရေတွင်းတူးပြီးနေထိုင် ကြတဲ့တောရွာလေးဖြစ်ပါတယ်။ မိုးရာသီမှာပြောင်းဖူးစိုက်ကြပေမယ့်ကိုယ်စားဖို့ လောက်သာရရှိပါတယ်။ အပိုရတဲ့အထိမဖြစ်ထွန်းခဲ့ပါ...။ အရက်သရေစာ သောက် စားသူများနဲ့ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့မိခင်ဖြစ်ပွားမှုနှုန်းကလည်း မြင့်မားပါတယ်။

လူထုသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးမှာလည်းနောက်တွဲပါယာဉ်အကြီးအသေးများနဲ့ လူများကိုတင်ဆောင်ကြပါတယ်။ လိုင်းကားနဲ့ အငှားယာဉ်ဆိုတာ တွေ့ရခဲ့ပါတယ်။ အများစုကတော့လမ်းလျှောက်သွားကြရပါတယ်။

ဒီသတ္တမနေ့ဆေးရုံမတည်ရှိမီ၊ ကျေးရွာလူထုဟာ ဆေးခန်းငယ်လေးများဆီ ကိုသာသွားရောက်ပြသရပါတယ်။ပိုဆိုးတဲ့အခြေအနေမှာဆိုရင်အရေးပေါ်ကားနဲ့အ နီးဆုံးဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ပေးပါတယ်။ အရေးပေါ်ကားကလည်း တစ်စီးတည်းသာရှိ တဲ့အတွက်အလှည့်ကျနဲ့ပို့ဆောင်ခဲ့ရပါတယ်။အရေးပေါ်လူနာတင်ကားဆိုပေမယ့် အိမ်ကိုခေါ်လို့မရပါဘူး။ ဆေးခန်းကိုသာသွားရပါတယ်။ ဆေးခန်းမှတစ်ဆင့်ခေါ်မှသာ လူနာတင်ယာဉ်ရောက်လာပြီးအနီးဆုံးဆေးရုံ(မိုင်၆၀)သို့ခေါ်သွားပေးပါတယ်။အရင် ဆုံးဆေးခန်းကလူနာတင်ယာဉ်ရရန်စာရင်းပေးရပါတယ်။စာရင်းပေးပြီးရန်တစ်ရက်

လောက်စောင့်ရပါတယ်။ တချို့လူနာများဟာ လူနာတင်ယာဉ်ကိုမစောင့်တော့ဘဲမိုင် ၆၀ ဝေးတဲ့ဆေးရုံသို့ ခြေလျင်လျှောက်သွားရပါတယ်။

ဒီသတ္တမနေ့အသင်းတော်ဆေးရုံမတည်ရှိမီကမိခင်တွေဟာမီးဖွားရန်ဆေးခန်းကိုလာရပါတယ်။ဆေးခန်းကလူနာတင်ယာဉ်ခေါ်ပေးမှသာအရေးပေါ်ကားနဲ့ ဆေးရုံသို့ သွားရောက်ပြီး မီးဖွားရပါတယ်။ ဆေးခန်းမှာအချိန်အကြာကြီး စောင့်ရပါတယ်။

ယခုမှာတော့သတ္တမနေ့အသင်းတော်ဆေးရုံဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။လူနာတင်ယာဉ်ကိုအကြာကြီးစောင့်စရာမလိုတော့ပါ...။အနီးအနားမှာရှိတဲ့ဆေးခန်းများနှင့်လည်းလူနာယာဉ်မျှဝေသုံးစွဲနေပါတယ်။

တစ်ခါကဆိုရင် မီးဖွားဖို့ မိခင်တစ်ယောက်ကို နွားလှည်းနဲ့ခေါ်လာပါတယ်။ လူနာစောင့်ဖို့ ဆွေမျိုးမိယောက်လောက်ပါလာခဲ့ပါတယ်။ ဇမ်ဘီးယားမှာဒီလိုအရာတွေကတော့သာမန်အဖြစ်အပျက်တွေပါ...။

သတ္တမနေ့အသင်းတော်ဆေးရုံဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဟာမိခင်လောင်းများအတွက်သတင်းကောင်းဖြစ်ပြီးဆရာဝန်လည်းအမြဲတမ်းရှိပါတယ်။အဝေးကြီးသို့သွားပြီးမီးဖွားစရာမလိုတော့ပါ...။ မွေးဖွားရခက်ခဲချိန်မှာတောင် သတ္တမနေ့ အသင်းတော်ဆေးရုံက ဆေးအဖွဲ့ဝင်တွေဟာ ကလေးကိုအောင်မြင်စွာ မွေးဖွားပေးနိုင်ပါတယ်။ ကလေးမွေးပြီးရင်တော့မိခင်နဲ့ကလေးဟာအနီးမှာရှိတဲ့ ကျေးရွာလေးဆီသို့ ပြန်သွားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

မိခင်အသစ်တွေနဲ့ သူမရဲ့မိသားစုဟာ ဒီဆေးရုံရှိလို့ ပျော်ရွှင်နေကြပါတယ်။ “ဒီဆေးရုံရှိတာအချိန်ကုန်၊ငွေကုန်သက်သာစေပါတယ်” မဟုတ်ရင်ဆေးခန်းသွားပြီး ဆေးရုံတက်ရဖို့ အကြာကြီးစောင့်ရတယ်” လို့ မိသားစုဝင် တစ်ယောက်ကပြောပါတယ်။

ဒီချီတန်ဒါလူမန်ဘာ မီးဖွားဆောင်မှာတစ်လကို ကလေး၂၀၀ ဦးဆုံးမွေးဖွား ပေးလျက်ရှိပါတယ်။ အခြား လူနာတစ်ယောက်ကတော့ ငါးနှစ်သားလေးဖြစ်ပြီး၊ခြေ ထောက်ဒဏ်ရာရတဲ့လူနာပါ။ သူ့ရဲ့မိခင်က သူမသားလေးရဲ့ထိခိုက်ဒဏ်ရာကို ကုသ ရန်ဆေးရုံတက်ရောက်ကုသရပြီးဆေးရုံမှာသက်သောင့်သက်သာဆေးကုသခွင့်ရတဲ့ အတွက် ဝမ်းသာနေပါတယ်။

ဆေးရုံမှာဆေးကုသခွင့်ရတာတကယ်ကိုစိတ်ချမ်းသာစရာကောင်းပါတယ်။ “အရင်ဆေးခန်းမှာဆိုရင်ဆေးကုသခွင့်ရဖို့နာရီနဲ့ချီပြီးစောင့်ရပါတယ်။ ဆေးခန်းပိတ် သွားလို့ အိမ်ကိုလှည့်ပြန်လာရတဲ့ အချိန်တွေလဲရှိခဲ့ပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှထပ်ပြီး ဆေးခန်းပြဖို့ သွားရပြန်ပါတယ်။ အခုလိုဆေးရုံမှာ တက်ရောက်ကုသခွင့်ရတော့ ခြေ ထောက်ဒဏ်ရာနဲ့အိမ်ပြန်လာစရာလဲမလိုသလို၊အနာပျောက်တဲ့အထိဆေးရုံမှာအေး ဆေးသက်သာစွာ ကုသခွင့်ရတော့ သိပ်ကောင်းပါတယ်” လို့ မိခင်တစ်ဦးက ပြော ပါတယ်။

လူထုရဲ့လိုအပ်ချက်နဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေကိုအတတ်နိုင်ဆုံး ဖြည့်ဆည်းပေး နေတဲ့ချီတန်ဒါလူမန်ဘာ ဆေးရုံမှာ အဓိကလိုအပ်နေတာကတော့ စားဖို့ဆောင်နဲ့အ ဝတ်လျှော်ရန်အဆောင်ဖြစ်ပါတယ်။ စားဖို့ဆောင်ကတော့ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်တဲ့ အစာတွေကိုပြင်ဆင်ရပါတယ်။ လူနာအတွက်သာမကလူနာစောင့်များအတွက်လဲပါ ဝင်ပါတယ်။ အဝတ်လျှော်ရန်အဆောင်ကတော့ လက်ရှိလက်နဲ့ လျှော်ဖွတ်နေပါ သို့သော် အဝတ်လျှော်စက်နဲ့အခြောက်လှမ်းစက်နဲ့ပါ လျှော်ဖွတ်လိုက်ရင်တော့ လူနာ တွေရဲ့ကျန်းမာရေးအတွက် ပိုမိုကောင်းမွန်စေနိုင်ပါတယ်။

မာဝါတီမာဝမ်ဘာဇီဟာ ဇမ်ဘီးယားမြောက်ပိုင်း ယူနီယံကွန်းဖရင့်ရဲ့ကျန်း မာရေးဌာနညွှန်ကြားရေးမှူးဖြစ်ပါတယ်။ “ယခု၊ ဆေးရုံဖွင့်နိုင်ခဲ့ပေမယ့်ကြီးမားတဲ့အ ကူအညီတော့လိုအပ်နေပါသေးတယ်” လို့ သူမကပြောခဲ့ပါတယ်။

ယခုသင်ထည့်ဝင်တဲ့ ၁၃ပတ်အလှူငွေဟာ ချီတန်ဒါလူမန်ဘာဆေးရုံမှာလို အပ်နေတဲ့စားဖို့ဆောင်နဲ့အဝတ်လျှော်ရန်အဆောင်ဆောက်လုပ်ရန်ဖြစ်ပါတယ်။ရက် ရောစွာလှူဒါန်းပါဝင်ကြတဲ့အတွက် အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

- ၀ -

“၁၃ ပတ်အဖြစ်ဆိုးမှကောင်းကြီးမင်္ဂလာ”

စက်တင်ဘာလ(၂၇)ရက်၊ ရေးသားသူ-အီမန်နူရယ်၊ဇမ်ဘီးယားနိုင်ငံ
စာစစ်သူအမှာစကား။ ။ယခု ၁၃ပတ်အလှူငွေသည်ဇမ်ဘီးယားနိုင်ငံရှိဘန်ဂိုလုရေ ကန်အတွင်း၌သွားလာရန်အသုံးပြုမည့်သာသနာခရီးအတွက်လှေတစ်စီးရရှိရန်ဖြစ် သည်။ ကြေကွဲစရာအဖြစ်အပျက်ကိုအခြေခံပြီးဒီလိုအပ်ချက်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။

အီမန်နူရယ်မှာဝမ်ဝါဟာ ဘန်ဂိုလုရေကန်အပေါ်မှာ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရွက်လွင့်သွားလာခဲ့ဖူးပါတယ်။လှေများဟာဒီရေကန်ထဲမှာရှိတဲ့ကျွန်းသားအ ယောက်တစ်သိန်းလောက်ရှိတဲ့သူတွေဆီမှာ သွားနိုင်ရန်အရေးပါဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလှေတွေနဲ့သာဇမ်ဘီးယားနိုင်ငံရဲ့အခြားနေရာတွေဆီကို ဒီကျွန်းသားတွေကရောက် နိုင်ပါတယ်။ သတ္တမနေ့အသင်းတော်ရဲ့ တရားဟောဆရာဖြစ်တဲ့ အီမန်နူရယ်ဟာ လည်း ဒီရေကန်ကိုဖြတ်ကျော်ပြီးကျွန်းနံပတ် ၁၈မှာရှိတဲ့မြော်လင့်ခြင်းအသင်းသား ၁၃၀၀ဆီကို ဥပုသ်နေ့တိုင်းသွားရောက်ပြီး ဝတ်ပြုကိုးကွယ်မှုအစီအစဉ်ပြုလုပ်ပေး ပါတယ်။

အီမန်နူရယ်စွဲကျန်ခဲ့တဲ့လည်ပတ်မှုခရီးစဉ်လေးကတော့ မြော်လင့်ခြင်းအ သင်းသား၁၄ ယောက်ဒီကန်ကြီးထဲမှာရေနှစ်သေခဲ့လို့စျာပနဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းအ တွက်သွားခဲ့ရတဲ့အစီအစဉ်လေးပါ...။

“ကျွန်တော်အတော်ခံစားရပါတယ်။ လူ၁၄ ယောက်ရဲ့ရွပ်ကလာပ်တွေတစ် နေရာထဲမှာတွေ့ရပြီးအုပ်ချုပ်ရေးမှူးတွေ၊အသင်းတော်ခေါင်းဆောင်တွေဟာချီလူဘီ

ကျွန်းကြီးပေါ်မှာ အတူတကွသေဆုံးသူများရဲ့ကျန်ရစ်သူမိသားစုများနဲ့အတူဝမ်းနည်းပူဆွေးနေကြပါတယ်။ ဒီလူသေမှုဟာနိုင်ငံအတွက်ကြီးမားတဲ့ကပ်ရောဂါကျရောက်သလိုတုန်လှုပ်ခဲ့ရပါတယ်။” လို့ အီမန်နူရယ်က ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

ဒီကြေကွဲဖွယ်အဖြစ်အပျက်ကတော့ သောကြာနေ့မှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါတယ်။ မြော်လင့်ခြင်းအသင်းသား ၄၂ ယောက်ဟာဘုရားကျောင်းသွားရန်အတွက်ငှားထားတဲ့လှေနဲ့ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပါတယ်။အသင်းသားတွေဟာဥပုသ်နေ့မှာပြုလုပ်မယ့် လမ်းစဉ်လူငယ်သင်တန်းဆင်းပွဲအစီအစဉ်ကိုတက်ရောက်ရန် အစီအစဉ်ဆွဲထားပြီး အားရဝမ်းသာစွာဆင်နွှဲရန် သွားရောက်ခဲ့ကြတာဖြစ်သော်လည်းလေပြင်းတိုက်ခိုက်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ ရေလှိုင်းကြီးတွေဖြစ်လာပြီး လှေကို အရှိန်နဲ့လာထိခိုက်ပါတော့တယ်။ လှေထဲမှာပါလာကြတဲ့လူတွေအားလုံးရေထဲကို လွင့်ထွက်သွားပြီး အနီးမှာရှိတဲ့တံငါလှေတစ်စီးကလူ ၂၈ ယောက်ကိုကယ်တင်နိုင်ခဲ့ပေမယ့် ၂၅နှစ်အရွယ်ကလေးအပါအဝင် ၁၄ ယောက်ကတော့သေဆုံးခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီမတော်တဆမှုဟာမော်ဒါန်နိုင်ငံအတွင်းတုန်လှုပ်ခြောက်ခြားစရာရိုက်ခတ်ခဲ့ပါတယ်။ လှေရဲ့ ကြံ့ခိုင်မှုနဲ့ငွေကြေးယူပြီးသယ်လှူပို့ဆောင်ရေးရဲ့လုံခြုံရေးပေးနိုင်မှုအပေါ်မေးခွန်းထုတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ အစိုးရရဲ့တရားဝင် ရေလမ်းပို့ဆောင်ရေးအချိန်ဇယားအရကတော့တစ်ပတ်မှာတစ်ခါသာပြေးဆွဲပေးပါတယ်။ တခြားအချိန်တွေမှာခရီးသွားချင်ရင်တော့လှေငှားစီးရပါတယ်။

အသုဘအစီအစဉ်မှာတော့အစိုးရလူကြီးကသတ္တမနေ့အသင်းတော်ကိုဒီလိုမတော်တဆမှုမျိုးတပ်မဖြစ်စေရန်ကူညီပေးပါလို့ အကူအညီတောင်းလာခဲ့ပါတယ်။ ရေကြောင်းပေးဆွဲနိုင်ရန်အချိန်ဇယားတိုးမြှင့်ရေးဆွဲပြီး၊ ရေယာဉ်ပြေးဆွဲနိုင်ရန်အကူအညီတောင်းကာ ကမ်းလှမ်းခဲ့ပါတယ်။

ဇမ်ဘီးယားမြောက်ပိုင်း ယူနိုက်ကွန်းဖရမ်စ်က၊ ဒေသခံ ခေါင်းဆောင်က လည်းဒီကမ်းလှမ်းချက်ကိုလက်ခံခဲ့ပါတယ်။ “ဒီကတိဝန်ခံချက်ကိုဇမ်ဘီးယားယူနိုက် ကွန်းဖရမ်စ်ရဲ့အတွင်းရေးမှူးကပေးခဲ့ပါတယ်” လို့ အီမန်နူရယ်က ပြန်ပြောပါတယ်။

ဒါပေမယ့်လှေတစ်စီးရဲ့အတန်ဖိုးဟာအမေရိကန်ဒေါ်လာသိန်း ရှိပါတယ်။ ဒေသခံအသင်းတော်အတွက်ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်ဇမ်ဘီးယား ယူနိုက်ကဒီအစီအစဉ်အတွက်ယခုသုံးလပတ်အလှူငွေအားဖြင့် ကူညီမစရန်တောင်း ခံထားပါတယ်။ အသင်းတော်တိုင်းပါဝင်လှူဒါန်းရင် လိုအပ်တဲ့လှေများကို ရနိုင် ပါတယ်။

အီမန်နူရယ်ကတော့ရရှိလာမဲ့လှေအရေအတွက်ကြောင့်စိတ်လှုပ်ရှားနေပါ ပြီ။ လူအယောက် ၆၀ စီးနိုင်မယ့်လှေသာပုံမှန်ပြေးဆွဲပေးနိုင်မယ်ဆိုရင်အရမ်းအ ဆင်ပြေပါတယ်။ အစိုးရဘက်က အချိန်ဇယားမရှိချိန်မှာ ပြေးဆွဲနိုင်ရန်မျှော်လင့်ပါ တယ်။ အခကြေးငွေကောက်ခံပြီး လှေရဲ့ကုန်ကျစရိတ်ကာမိနိုင်ပါတယ်။

အစိုးရလှေများပေါ်တွင်ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်ပြသချိန်မှာအသင်းတော် လှေပေါ်တွင်ဘုရားသီချင်းများ၊ တရားဟောချက်များနဲ့ ဟုပ်ချန်နယ်အစီအစဉ်များပြ သမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတပတ်ရဲ့စိတ်ဝင်စားစရာအကြောင်းအရာလေးကတော့ဒီလောက်ပါဘဲ။ အားလုံးအပေါ်အဖုဘုရားသခင်ကြွယ်ဝစွာကောင်းကြီးသွန်းလောင်းပါစေ.....။

-၀-

